

Pääsiäisen Valo

Armoa ja iloa ihmisille

Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry

www.evangeliset.net

www.aarrearkku.fi

ELYn tiedote 2 - 2017

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Tämän lehden toimittanut Antero Rasilainen, Pekka Kiviranta, Anneli Lähdesmäki, Kari Lähdesmäki, Pirjo Nurmesviita

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Erweko Oy, Oulu

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

ELYn työntekijät:

Erja Kalpio, aluepappi

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, aluepappi

Parolantie 9 J, 02200 Espoo

p. 045 894 3760

Sähköposti: pekka.kiviranta@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluesihtööri

Teikarantie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, pääsihtööri

Kaitatie 6, 45610 Korja

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistosihtööri

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa nro POL-2015-5729, voimassa 24.6.2015-22.5.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63

Pekka Knuutti, puheenjohtaja, Kokkolantie 12, 43500 Karstula
Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Kauppakatu 26, 62100 Lapua

Sisällysluettelo

- s. 3 Kunhan vain Kristusta tavalla tai toisella julistetaan *Antero Rasilainen*
- s. 4 Armon varustuksiin pukeutuminen *Kari Lähdesmäki*
- s. 7 Tunnustuskirjat - suoja ja tien näyttäjä *Seppo Suokunnas*
- s. 10 Kahden maan kansalainen *Matti Salomäki*
- s. 12 Jumalan valtakunnan työhön pukeutuneena *Pirjo ja Sakari Nurmesviita*
- s. 16 Kansanedustaja Antero Laukkanen: Auttamiseen sisältyy siunaus *Pekka Kiviranta*
- s. 18 Uskon kuuliaisuus *Kari Lähdesmäki*
- s. 20 Paratiisi tuoksuu, valo voittaa! *Tuuli Tamminen-Syrjälahti*
- s. 22 Majakkana peltomeressä *Johanna Tupila*
- s. 25 Kolehien ja lahjoitusten tilitys + pankkisiirto
- s. 26 Pääsiäisilo *Anneli Lähdesmäki*
- s. 28 Askartelua lapsille
- s. 32 Ev. kesäjuhlat Elimäellä 9.-11.6., ohjelma
- s. 34 Ely-sukka, ohje *Airi Hanhiniemi*
- s. 35 Elyn jäsenkampanja 2017-2018
- s. 38 Tapahtumakalenteri

Kannen maalaus Leena Lähdesmäki

Kunhan vain Kristusta tavalla tai toisella julistetaan

Uskonpuhdistuksen juhluvuosi on käynnistynyt. Monissa seurakunnissa järjestetään luentosarjoja uskonpuhdistuksen keskeisistä teemoista, hienoa. Samaan aikaan kirkossamme ja yhteiskunnassamme käydään kiivasta, repivääkin keskustelua Raamatun tulkinnasta ja oikeudesta perustella oma mielipiteensä Raamatun sanalla. Paikoitellen on ollut kuultavissa jopa samoja äänenpainoja joita Jerusalemissa kuultiin Vapautajamme kulkiessa kohti ristiä. "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!"

Martti Lutherin ajatus oli, että Raamattua lukemalla löytyy Jumalan tahto ja katekismusta tutkimalla jokainen voi vakuuttua uskomme perusasioista, pelastuksesta ja Jumalan tahdon mukaisesta elämästä. Kuinka suuri onkaan ollut muutos yhteiskunnassamme ja kirkossamme viime vuosikymmenien aikana. Lutherin aikana Raamattu ja katekismus olivat sitä varten, että kansa oppisi lukemaan ja kirjoja tutkimalla syntyisi usko ja luottamus Jumalaan. Nyt kun kansamme osaa lukea ja Raamattu ja katekismukset ovat kaikkien ulottuvilla, kuulemme voimakkaan äänen, joka haluaa tehdä tyhjäksi tämän perusperiaatteen: Jumala puhuu Raamatussa. Saarna on korvattu selityksillä.

Kirkossamme keskustellaan kahdesta selkeästi toisistaan poikkeavasta Raamattunäkemyksestä. "Toisella puolella pidetään tiukasti kiinni Raamatussa ilmaisusta väärentämättömästä Jumalan sanasta ja muutumattomasta kirkon uskosta ja opista. Toisella puolella nähdään sekä Raamattu että kirkon oppi oman aikansa historiaan sidottujen ihmisten ilmauksena siitä, mitä he ovat ymmärtäneet Jumalasta ja ihmisen suhteesta häneen." (Seppo Simola) Leimakirvestä on helppo heiluttaa, vaikeampi on paikata vahinkoa, mitä kirveellä saa aikaan. Ylilyöntejä ja leimaamista on tapahtunut – molemmin puolin, keskustelu onkin usein muuttunut inttämiseksi ja kielenkäyttö monta kertaa sopimattomaksi, jopa loukkaavaksi. Voi kunpa tässäkin muistaisimme 8. käskyn selityksen: "Jumalan tarkoitus on, että ihmiset kunnioittavat toisiaan. Lähimmäisen rakastamiseen kuuluu myös hänen maineensa ja kunniansa suojeleminen."

Jännitteiden keskellä kysytään voimia ja rohkeutta elää kristittyinä. Kestääkö kirkko? Moni kysyy it-

seltään, jaksanko minä? On suuri vaara, että yhä useampi kokee vierautta näiden keskusteluiden yhä jatkuessa riitaisina. Moni väsyä ja pettyy taisteluissa, haavoittuukin. Väsyneinä ja pettyneinä jäädään syrjään kirkon ja seurakunnan elämästä. Meiltä kysytään nyt erityisesti suostumista ristin kantamiseen, jotta voisimme olla yhtä Kristuksessa. Vaikka ymmärrämme asioita eri tavalla, Kristus yhdistää meidät.

Ystäväni rohkaisi minua viestillään: "Valo ei lisäännä sillä että kannamme pimeyttä ulos vaan lisäämällä valon määrää." Siksi ystävä, jatkamme rohkeasti ja iloisesti Jumalan valtakunnan työtä. Julistamme: Armoa ja iloa ihmisille! Nyt nosta lippu, kerro iloisesti: Kuollessaan Jeesus sinut lunasti. Jokaisen vuoksi rangaistuksen kesti, sinutkin silloin Isä armahti. Näin kaikki murheiselle kirkastuu, kiitosta Herran silloin laulaa suu. SK 385:3

Ja toinen muistutus, jokapäiväiseen kilvoitteluamme liittyvä asia. Me emme kannattele Jumalaa vaan Jumala kantaa meitä. Ei Jumala ole muuttunut. Hän on edelleen sama Luoja, Lunastaja ja Pyhittäjä. Kaikkivaltias. Pitkäperjantain pimeys väistyi ja valo voitti. Kristus nousi kuolleista, ja Hän elää. Nyt nosta lippu, vaikka hulluudeksi, tahdotaan ristin saarna tulkita. Ethän vain itse selitystä keksi, sehän on Herran omaa hulluutta. Hän kyllä itse vastaa sanastaan, ei sanantuoja vaadi vastaamaan. SK 385:4

Tämä lehti on yhdistyksemme pääsiäisajan lehti ja samalla lukupaketti uskonpuhdistuksen juhluvuoden teemoista. Toivottavasti voit rakentua ja vahvistua uskossasi lehden äärellä.

Antero Rasilainen, pääsihteeri

Armon varustuksiin pukeutuminen

Me haluamme suojautua vaaroilta. Me lukitsemme ovet ja hankimme vakuutuksen vahinkojen varalta. Tänä aikana puhutaan paljon myös digimaailman uhkilta suojautumisesta. Vielä sanotaan, että parasta lasten suojelemista syrjäytymiseltä ja köyhyydeltä on varustaa heidät mahdollisimman hyvällä perus- ja ammattikoulutuksella.

Taivaallinen Isä tahtoo antaa meille todellisen täysturvan, jota voimme kutsua vaikkapa "armon varusteiksi", "vanhurskauden vaatteeksi" tai jopa "Jumalan sota-asuksi".

"Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeutuneet Kristuksen yllenne." (Gal. 3:26-27) Näin Paavali kirjoitti Galatian seurakunnille.

Kristillisessä kirkossa puetaan jokainen kastettava puhtaaseen valkoiseen kastepukuun. Vertauskuvana se kertoo siitä, miten Kristus lahjoittaa kastetulle vanhurskauden, pelastetun ja Jumalalle kelpaavan puvun. Siinä meidät liitetään maailmanlaajuiseen Kristus-ruumiiseen, kirkkoon.

(Ks. Room.12:5).

Pastori Juha Vähäsarjan sanoin: *"Kaste peittää kastetun kaikki synnit, joita jo ihmiskunnan jäseninä kannamme itsessämme. Puku peittää kaikki heikkouktemme, jotka estävät pääsyn täydellisen Jumalan yhteyteen. Puku peittää myös oman vanhurskaudemme, jota tahtoisimme tarjota palkkioksi tai vasipaikastamme."* (Kirjassa "Huolta vailla") Kaste on siis jokaiselle uskovalle turva ja perusta kaikkea maailman pahuutta vastaa. Kiusausten keskellä Martti Lutherinkin kerrotaan huudahtaneen: *"Olen kastettu, olen pelastettu."*

Mitä kasteessa tapahtuu

Kasteessa meille annetaan Pyhä Henki, joka jää kastetun luokse asumaan, hänen kotiopettajakseen. Pyhän Hengen tehtävänä on opettaa kasteen suurin lahja eli Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja hänen sovitustyönsä tulos. Pyhä Henki tekee hiljaista työtä, jotta kastettu voisi kasvaa Jeesuksen tuntemisessa, Jeesus tulisi omaksi Vapahtajaksi. Joskus se voi olla hiljainen vakuuttuminen tai voimakas oivallus, uskoontulo, tai jotakin siltä väliltä. Pääasia on, että ihminen tulee tuntemaan Jeesuksen. Sillä vain Jeesuksen tunteminen avaa tien kaikkivaltiaan Jumalan yhteyteen. Jeesuksen tuntemisen myötä meille tulevat Jumalan suuret lahjat, myös ne, joita tarvitaan kuoleman edessä.

Raamatussa Paavali kehottaa meitä kasvamaan Jumalan armon tuntemisessa. Heprealaiskirjeessä kehoitetaan jättämään uskon opin alkeet ja kasvamaan hengelliseen aikuisuuteen, täysi-ikäisyyteen. (5:13,14 - 6:1-5)

Tätä hengellistä kasvua kutsutaan kilvoitteluksi. Se merkitsee jatkuvaa valoon tulemistä ja valkeudessa elämistä ja juuri siksi päivittäistä parannuksen tekoa. Sillä siellä, missä Jumalan totuuden valo valaisee elämää, riittää parannuksen tekemistä, ei vain kerran, vaan uudelleen ja uudelleen. *"Jumala, henki, ahjosi kuumuudessa uupunut olen, pihties puristimessa. Sinä et väsy, et putoa uskostas, että olet nostava kerran moukarin alta työn, joka näyttää valmiimmalta kuin tämä, joka nyt kipunoi sormissas."* (Aaro Hellaakoski: Hengen manaus)

Kuva Lähdesmäki

Riisuutukaa ja pukeutukaa

Maalaukset Leena Lähdesmäki

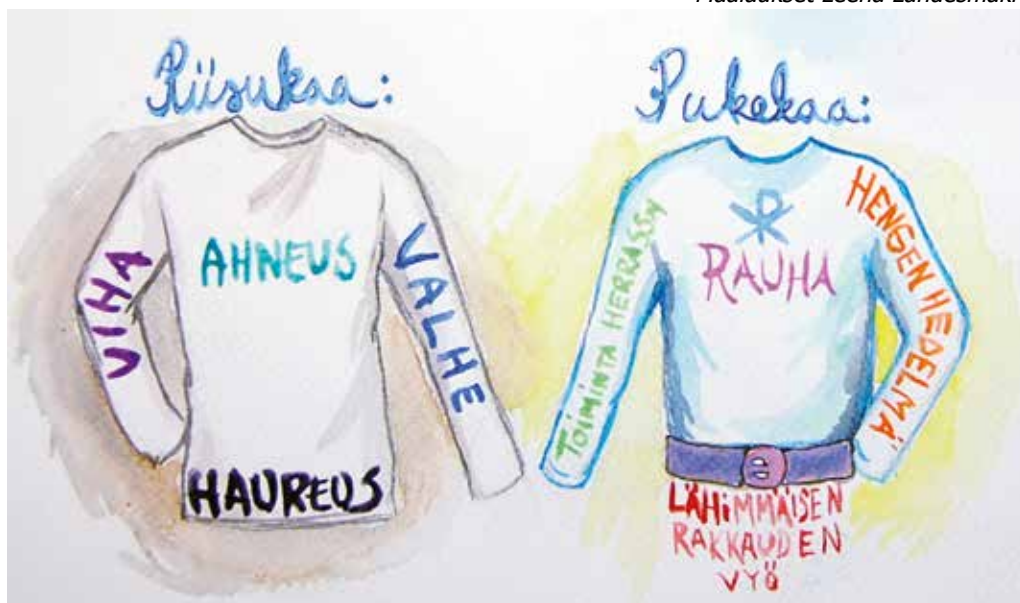
Paavali kehottaa meitä ta-
voittelemaan Kristuksen
täydellisiä ominaisuuksia:
"Haudatkaa siis se, mikä
teissä on maallista: Siveet-
tömyys, saastaisuus, into-
himot, herjaus, häpeälli-
nen puhe, pahat halut ja
ahneus, joka on epäjuma-
lanpalvelusta. Niiden vuoksi
Jumalan viha kohtaa
tottelemattomia ihmisiä."
(Kol.3:5-6) Hän kehottaa
luopumaan siitä kaikesta
ja riisumaan vanhan mi-
nän kaikkine tekoineen ja
samalla pukeutumaan uu-
teen, joka jatkuvasti uudis-
tuu oppiakseen yhä parem-
min tuntemaan Luojansa ja
tullakseen hänen kaltaisek-
seen. Oheinen kuva tahtoo
kiteyttää sen, mikä tulee
riisua ja mikä pukea.

Kaikkien, jotka ovat Juma-
lan valittuja, pyhiä ja hänel-
le rakkaita, tulee pukeutua
joka päivä sydämelliseen
armahtavaisuuteen, ystä-
vällisyyteen, nöyryyteen,
lempeyteen ja kärsivällisyy-
teen sekä pitää huolta siitä,
että me tulemme toimeen
keskenämme, annamme
anteeksi toisillemme.
(Lue Kol.3:12-17)

Paavali käyttää vielä kol-
matta kuvaa: vanhurs-
kauden haarniska, jotta
voimme pitää puoliamme
Paholaisen juonia vastaan.
Paavalin mukaan seura-
kunta ei taistele ihmisiä
vastaan, vaan henkivaltoja
ja voimia vastaan, tämän pi-
meyden maailman hallitsijoita
ja avaruuden pahoja henkiä
vastaan. Jumalan antama val-
keuden varustus, haarniska,
kiinnitetään totuuden vyöllä,

ja jalkoihin puetaan kengiksi alttius
rauhan evankeliumille, suojaksi us-
kon kilpi, jolla voidaan sammuttaa
pahan palavat nuolet, pää suojataan
pelastuksen kypärällä ja käsissä on
Hengen miekka, joka on Jumalan
sana. (Ef.6:12-17) Varustusta tulee

täydentää rukouksella: "Rukoilkaa
joka hetki Hengen antamin voimin.
Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellit-
tämättä kaikkien pyhien puolesta."
6:18

Kristus keskeistä kaikessa

Näistä Jumalan sotavarusteista suojaavia ovat kypärä, haarniska, kilpi, vyö. Ne kuvaavat Jumalan ihmiselle valmistamaa ja jo kasteessa annettua vanhurskauden vaatetusta. Vanhurskaalla tarkoitetaan pelastettua, Jumalalle kelpaavaa, armahdettua ihmistä. Pelastuksen vakuutena on Kristuksen rakkaus ja armo ja niihin voi luottaa aina ja kaikissa vaaroissa. Se on sananmukaisesti kaiken turvakuutus, täysturva. Pelastuksen kypärä suojaa aivoja ja sisältää ajatusten keskittämistä Jumalan mielen mukaiseen elämään ja sen todentamiseen. Pelastus on perustettu Jeesuksen sovitusta ja lunastustyöhön ja sinetöity hänen kuolemallaan ja ylösnousemisellaan. Sitä profeettain ennustamaa ja Jeesuksen toteuttamaa pelastussuunnitelmaa ("Se on täytetty!") ei kukaan voi enää horjuttaa eikä millään tavalla tehdä tyhjäksi. Tälle pelastuksen peruskalliolle jokainen kristitty voi turvallisesti mielin rakentaa hengellisen kotinsa. Rintapanssari eli haarniska suojaa sydäntä ja vartaloa ja se sidotaan totuuden vyöllä. Totuus taas tekee vapaaksi ja suojaa kaikilta pahan palavilta nuolilta. Jeesuksessa on totuus tullut ihmiseksi. Ja niin kuin Jeesuskin voitti paholaisen kaikki juonet, niin voittavat myös Kristuksen päällensä pukeneet kristitytkin.

Hyökkäysaseita ovat vain miekka ja alttiuden jalkineet. Miekka on Jumalan sana. Siitä taas heprealaiskirjeessä 4:12 sanotaan, että *"Jumalan sana on elävä ja väkevä. Se on terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, se iskee syvään ja viiltää halki sielun ja hengen, nivelet ja luiden ytimet, se paljastaa sisimmät aikeemme ja ajatuksemme."* Alttiuden kengät puolestaan pitävät uskovat

hereillä, olennaiseen keskittyneinä, valveilla ja haastaa jatkuvasti tilanteisiin, joissa valon ja elämän evankeliumi kohtaa pimeydessä ja eksyksissä olevat ja kertoo, mitä kaikkea Kristus on tehnyt heidän pelastuksensa tähden.

Viimekädessä Raamattu haastaa kaikki lukijansa hengelliseen taisteluun, kilvoitteluun. Eikä tässä kilvoittelussa tehdä eroja mistään syystä, eikä kenenkään eduksi. Uskon todeksi eläminen maailmassa tuo taivasten valtakunnan ihmisten keskuuteen. Siinä taas vaikuttaa yhteen ruumiiseen, Kristukseen, kuulumisen enemmän kuin mikään muu. *"Silloin ei ole enää kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikattua eikä ympärileikkaamatonta, ei barbaaria, skyyttalaista, orjaa eikä vapaa- ta, vaan Kristus on kaikki ja hän on kaikissa."* Kol. 3:11

Niin kauan kuin olemme puetut Jumalan vanhurskauteen Jeesuksen Kristuksen sovitustyön perusteella, olemme täydellisesti turvassa. Jumalan vanhurskauteen pukeutuminen on paljon enemmän kuin turvaaminen, se on suoja myös aiheellista syytöstä vastaan. Herran vanhurskaus on kestävä suoja hengellisessä maailmassa vihollisen kaikkia juonia vastaan.

Jos siis olemme valmiit käyttämään aikaa ja rahaa suojautuaksemme maailman pienimpiäkin uhkia vastaan, olkaamme alttiit myös pukeutumaan joka päivä armon varuksiin, Jumalan lahjoittamaan täyteen sota-asuun, suojautuaksemme hengellisen maailman uhkia vastaan.

Kari Lähdesmäki, KM

Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne.

Gal. 3:26-27

Millainen kirja on Tunnustuskirjat? Miksi ja mihin tarvitsemme sitä? Mihin papit ja saarnaajat sidotaan kirkossa, kun heidät velvoitetaan pitämään kiinni luterilaisesta tunnustuksesta? Mitä Tunnustuskirjat merkitsevät kirkon jäsenille?

Tunnustuskirjat *- suoja ja tien näyttäjä*

Uskonpuhdistuksen ääni

Luterilaiset tunnustuskirjat on kokoelma, josta yhdessä käytetään nimeä Yksimielisyyden kirja tai vain Yksimielisyyys (Concordia, Liber Concordiae, aikaisemmin nimitys Sovintokirja tai Sovinto). Se on laaja kokonaisuus, jonka tekstejä ovat kirjoittaneet Martti Luther, Filip Melanchthon ja eräät muut.

Tunnustuskirjoissa on siis monta tunnustustekstiä: Kolme vanhan kirkon tunnustusta (ns. ekumeeniset tunnustukset), Augsburgin tunnustus 1530, Augsburgin tunnustuksen puolustus 1531, Schmalkaldenin opinkohdat 1537 (johon liittyy Paavin valta ja joht asema 1540), Lutherin Vähä katekismus 1529 ja Iso katekismus 1529, Yksimielisyyden ohje 1577 (Formula Concordiae eli Sovinnon kaava). Koko Yksimielisyyden kirja ilmestyi saksankielisenä Dresdenissä 1580. Yhtä tärkeä on latinankielinen laitos. Ruotsi-Suomen kirkon kirjaan liittämä Upsalan kokouksen päätös vuodelta 1593. Suomeksi tunnustuskirjat julkaistiin ensi kerran v. 1849. Sen jälkeen suomenkielisiä tunnustuskirjoja on levittänyt Suomessa erityisesti evankelinen liike kustannusyhtiöineen.

Näin laajana kirja antaa hyvän kuvan uskonpuhdistuksen historiallisesta ja opillisesta prosessista. Näemme, miten tietyyssä historiallisessa tilanteessa

kirkon vanha usko sanotaan uudesti uutuuksia keksimättä. Näemme, miten tosissaan uskon perusteisiin paneuduttiin. Saamme näistä dokumenteista kuvan siitä luterilaisesta uskosta ja opista, jota elettiin, tunnustettiin ja saarnattiin. Tunnustuskirjat ovat tuleville papeille ja myös kaikille Suomenkin kristityille peruslähde haluttaessa tietää, millainen liike uskonpuhdistus oli. Opin, tunnustamisen ja julistuksen näkökulmat tekevät reformaatiolle paremmin oikeutta kuin puhdas historiallinen tutkiminen.

Aito apostolinen perintö

Luterilaiset tunnustuskirjat alkavat varhaiskirkollisilla, ekumeenisilla tunnustuksilla. Siten luterilaiset isät näyttivät halunsa liittyä kirkon vanhaan, aitoon perintöön. Heidän tarkoituksenaan ei ollut luoda mitään uusia oppeja eikä mitään luterilaisia keksintöjä (nimitys "luterilaiset" on vastustajien antama). Tunnustuskirjojen 1500-luvulla syntyneissä asiakirjoissa liitytään usein varhaiskirkon isiin ja korostetaan, että tavoite on alkuperäisen raamatullisen kristillisyyden esiin pääsy.

Tästä syystä luterilaisilla tunnustuskirjoilla ja erityisesti sen pääasiakirjalla, Augsburgin tunnustuksella on nykypäivänä laajaa ekumeenista merkitystä.

Raamatun summa ja selitys

Tunnustuskirjat katsovat itse olevansa pyhän Raamatun selitystä ja Raamatun tiivistelmä. Kyseessä ei ole mikään toinen ilmoituksen lähde. Tunnustuskirjoille itselleen on täysin vieras se Suomessakin silloin tällöin kuultava väite, että tunnustusharrastus ja -uskollisuus asettaisi Raamatun toiseen asemaan. Tunnustus ei ole Raamatun rinnalla, vaan sen selitystä ja summa.

Kun yhä useammalla on vaikeuksia muodostaa Raamatun 66 kirjan kokonaisuudesta itselleen edes päälinjoissaan selkeää kuvaa, miksi emme antaisi tunnustuskirjojen auttaa meitä. Vaikka 1500-luvulla syntynyt dokumentti tietenkin sisältää myös omaan aikaansa sidottua ainesta, sen uskonnollinen sisältö voi auttaa meitä paremmin ymmärtämään 100-luvulla tai 500 eKr syntyneitä tekstejä.

Kirkollisen raamatuntulkinnan malli

Tunnustuskirjat voivat ehkä eniten auttaa meitä nykypäivänä antamalla meille kirkollisen raamatunselityksen mallin. Tätä eivät tietenkään kaikki raamatuntutkijat ja teologit lainkaan hyväksy. Siitä huolimatta sen arvo on olemassa.

Viimeisen sadan, kahden sadan vuoden aikana luterilaiset seurakunnat ovat joutuneet aivan uuteen tilanteeseen. Siinä kaikenlaiset yksityismielipiteet yritetään tarjoilla kirkon äänenä. Monet papit hakevat vapautta tunnustuksesta ja heillä on jäykän kaava-mainen, tunnustuskirjojen historiallista hahmoa ylikorostava asenne. Onneksi samaan aikaan on elpynyt Luther-tutkimus ja yleensäkin paneutuminen uskon perusteisiin ja kirkon omaan olemukseen ilmoituksen yhteisönä. Tällöin avautuu uudelleen eteemme tunnustuksen arvo.

Tunnustuskirjat sulkevat pois mahdollisuuden opettaa luterilaisen kirkon kantana mitä tahansa. Paneutuminen kirkkomme tunnustukseen antaa näkemysten aallokossa luotettavaa apua. Vaikka tunnustuksesta ei pidä tehdä Jumalan sanan vertaista, on se asetettava monin verroin korkeammalle kuin yksityinen teologi, oli kyseessä sitten Barth, Bultmann, Tillich, Teinonen, Mannermaa tai joku muu.

On pantava merkille, että tunnustuskirjat edustavat luterilaista yksimielisyyttä, kuten monien asiakirjojen otsikkokin jo sanoo. On etsitty konsensusta Raamatun, kirkon aidon perinteen, isien sekä oman ajan veljien ja seurakuntien kanssa. Jo ensimmäinen luterilainen tunnustus alkaa sanoilla: ”Meidän seurakuntamme opettavat suuren yksimielisyyden vallitessa...” Tunnustuskirjojen antama raamatuntulkinnan tulee kulkea yhä kirkossa kaiken muun selittämisen edellä.

Se ei ratkaise kaikkia kysymyksiä, eikä ota kantaa moniin myöhempiin ongelmiin, mutta se pitää meidät peruskysymyksissä tiellä.

Harhojen tajuaminen ja torjuminen

Ehkä nykyään ei ole muodikasta puhua harhaopeista. On tai ei, opillisia harhoja esiintyy kaikkina aikoina. Niiden luonne on merkillisesti toistuva, sama harha tulee yhä uudelleen esiin hieman vain vaatteita vaihtaen. Tähän liittyen tunnustuskirjat ovat myös nykyteologien ja seurakuntien apuna.

Omassa tilanteessaan uskonpuhdistajat olivat pakotettuja mainitsemaan, minkä kaltaisista väärinkäytöksistä ja vääristä opeista on sanouduttava irti. Löydämme Yksimielisyyden kirjasta pitkiäkin luetteloita siitä, millaiset harhat ja lahkot ”on tuomittava, torjuttava ja hylättävä”. Yksimielisyyden ohjeesta löydämme teemoittain selvityksiä, mikä on puhdas oppi ja mikä on väärä oppi. Hylkääminen ei ole itsetarkoitus, vaan se liittyy oikean, pelastavan, kirkkoa rakentavan ja ihmisiä auttavan opin ja tunnustamisen säilymiseen.

Tunnustus tähtää kirkon uudistumiseen

Jos vaivautuu lukemaan tunnustuskirjat läpi, voi hyvin havaita niiden ajavan takaa kaikessa kirkon uudistusta. Yhä uudelleen kysellään, mitä Jumalan sanan pohjalta on uskottava ja opetettava ja miten ongelmat kristillisesti selvitettävä. Tunnustuskirjojen marginaaleihin merkittyjä raamatunkohtia kukin voi itse tutkia ja päätellä, mikä oikea usko on.

Tunnustuskirjojen kokoelma ei avaudu meille, jos sitä tutkitaan vain arvovaltaisena menneen ajan dokumenttina. Lopullinen tähtäyspiste on sellainen oppiselkeys, johon liittyy kirkon elämä ja kristityn vaellus. On kyse siitä, kirkastuuko Kristus yhä meille Vapah-tajaksi ja saako evankeliumi Jumalan rakkautta välittävänä sanomana olla kirkossa tärkein. Vanhurskauttamisopista, Kristuksen persoonasta ja sovitustyöstä aukeaa tunnustuskirjojen raamatullisuus ja pysyvä arvo.

Luterilaisen kirkon Tunnustuskirjoissa on kädessämme helmi, tietopankki ja tien näyttäjä. On aika ottaa tunnustus säännölliseksi työvälineeksi ja rohkaisijaksi.

SEPPO SUOKUNNAS

Esimerkkinä siitä, kuinka opillisesti selkeitä ja samalla hyvää tekevän sielunhoidollisia ovat tunnustuskirjojen vanhurskauttamisen opetukset, otamme esille Yksimielisyyden ohjeen tiivistelmän kohdat 3:4 ja 6:

"Me uskomme, opetamme ja tunnustamme, että meidän Jumalalle kelpaava vanhurskaudemme tarkoittaa sitä, että Jumala sulasta armosta antaa meille synnin anteeksi vaatimatta meiltä mitään edeltävää, samanaikaista tai myöhempää suoritusta, ansiota tai arvollisuutta. Jumala lahjoittaa meille ja lukee hyväksemme Kristuksen vanhurskauden, joka on yhtä kuin hänen kuuliaisuutensa. Sen vanhurskauden perusteella Jumala ottaa meidät armollisen suosionsa piiriin ja pitää meitä vanhurskaina."
(Tunn.kirjat 1990 s. 434)

"Me uskomme, opetamme ja tunnustamme vielä seuraavan: Vaikka oikein uskovilla ja todella uudestisyntyneillä vielä on paljon heikkoutta ja vajavuutta aina hautaan asti, heidän ei pidä silti epäillä heidän omakseen uskon kautta luettua vanhurskautta eikä sielujensa pelastumista, vaan heidän on oltava varmoja siitä, että Jumala on heille armollinen Kristuksen tähden, lupauksen ja pyhän evankeliumin sanan perusteella."
(Tunn.kirjat 1990 s. 435)

SORTAVALA – VANHA VALAMO

3.-4.6.2017

Lähtö Kiteen Ev. Opiston pihasta

MATKAOHJELMA

Lauantai 3.6.

klo 5-9	Lähtö Opiston pihasta ja matka Sortavalan satamasta
9-10	Laivamatka Sortavalan satamasta Vanhaan Valamoon
10-16	Päiväretki Vanhassa Valamossa Ohjelmassa mm. tutustuminen saaren pääkirkkoihin, tutustumiskäynti saaren toisessa päässä Niikkanalahdessa, lounas retken aik.
16-17	Paluumatka laivalla Sortavalan
17-18.30	Majoittuminen Sortavalan (ev.lut. kirkko tai hotelli)
19-20.30	Yhteinen illanvietto Sortavalan ev.lut.kirkossa
20.30-21.30	Iltapala kirkolla

Sunnuntai 4.6.

klo 8-9	Aamiainen majapaikassa
10-11.30	Jumalanpalvelus Sortavalan ev.lut.kirkossa
11.30-13	Lounas kirkolla
13-15	Tutustumiskierros Sortavalassa ja mahdollisuus tehdä ostoksia
15	Lähtö paluumatkalle Suomeen
n. 19.30	Paluu Opistolle

MATKAN HINTA

140 €/hlö omalla viisumilla, majoitus kirkossa (jos lähtijöitä yli 20 hlöä)
160 €/hlö omalla viisumilla, majoitus kirkossa (jos lähtijöitä 15-20 hlöä)
215 €/hlö ryhmäviisumilla, majoitus kirkossa (jos lähtijöitä yli 20 hlöä)
235 €/hlö ryhmäviisumilla, majoitus kirkossa (jos lähtijöitä 15-20 hlöä)
Mahdollisuus yöpyä hotellissa, lisähinta n. 40 €/hlö

Matkan hintaan sisältyy:

- bussikuljetus Kitee-Sortavala-Kitee, Liikennöitsijä Karhu
- yöpyminen Sortavalan ev.lut.kirkossa, iltapala, aamiainen ja lounas
- Valamon kokopäiväretki: laivamatkat, opastettu kierros, lounas
- matkanjohtajan palvelut

Ilmoittautuminen 12.4.2017 mennessä, p. 0400 956 090

Kahden maan kansalainen

Kävelen jäisellä pellolla. Jalkojen alla on kova ja tukeva maa. Toiseen suuntaan, ylöspäin, näkyy vain päättymätöntä tilaa, loppumaton avaruus ilman ääriä. "Jalat pidän mullassa maailman, katseellani taivasta tavoitan." Askeleet ja maan multa, kova maa, kiinnittää tähän todellisuuteen, jossa arjen tosiasiat ja tehtävät viitoittaa elämää. Sen sijaan ylöspäin katsellessa avautuu kuin neljäs ulottuvuus, kysymykset kaiken tarkoituksesta ja päämäärästä, kaiken alusta ja lopusta. Se suunta tuo elämään kaivatun uuden ulottuvuuden, kolmiyhteisen Jumalan todellisuuden. Kaste ja usko avaavat maan mullassa tallustavalle ikuisuuden näkökulmat arjen keskelle.

Tänä keväänä on keskusteltu kaksoiskansalaisuuden riskeistä. Jos tulee kriisitilanne, kummalle valtiolle hän on kuuliainen? Samanlaista jännitettä ovat kristityt kokeneet historian kuluessa, kun on pitänyt ratkaista, kumartaako keisaria vain Jumalaa. Kuulummeko enemmän tähän maahan vai Jumalan valtakuntaan? Kumpaa tulee totella enemmän? Yhteiskunnan ja päättäjien vieraantuessa Jumalan sanan arvopohjasta kysymys tulee yhä ajankohtaisemmaksi meilläkin.

Vakaammassa tilanteessa kaksoiskansalaisuus tuo myös monia etuja mukanaan: saa käyttöönsä kahden valtion kansalaisoikeudet, jos toki myös velvollisuudet. Kahden maan kansalainen voi tuntea omakseen kaksi isänmaata; voi toki myös tuntea kummallista kodittomuutta: kumpikaan maa ei ole täysin oma kotimaa.

Syntyessä saimme yhden kansalaisuuden, Pyhässä kasteessa toisen, taivaan kansalaisuuden. Ajallinen kansalaisuus kestää syntymästä kuolemaan, taivaan kansalaisuus kasteesta ikuisuuteen. Toki taivaan valtakunnankin voi menet-

tää, kuten virressä 413 sanotaan: *"Ah, miksi taivaan valtakunnan niin moni hylkää tahallaan ja jatkaa turhuutensa unta ja tyytyy tähän maailmaan? On tärkeämpää kaikki muu, Jumala aina unohtuu."* Tuo 1800-luvun virsi tuntuu yhä hyvin ajankohtaiselta, myös kolmas säkeistö, jota virsikirjakomitea ehdotti välillä seuraavaan muotoon: *"Vaan monilla on esteitensä. / On töitä, liikehuolia, / kenellä rakkain ystävänsä, / kenellä uusi autonsa. / On meillä kiire yhteenään, / me emme jouda lähtemään."*

Katse kiinnittyy helposti vain omiin jalkoihin ja maan multa, arjen huoliin ja asioihin. Käy niin kuin kylväjä-vertauksen siemenille: *"Ohdakkeisiin pudonnut osa tar koittaa niitä, jotka kuulevat sanan mutta sitten tukahtuvat elämän huoliin, rikkauteen ja nautintoihin. He eivät tuota kypsää satoa."*

Jumala vetää kuitenkin puoleensa hyvyydellään ja antamallaan koetelemuksilla ja vastoinkäymisillä. Ne pakottavat pysähtymään ja nostamaan katseen välillä ylöspäin ja huokaamaan Jumalan suuntaan, ajattelemaan neljättä ulottu-

vuutta. Parhaimmillaan tuo suunta antaakin uuden tarkoituksen kaikelle muulle. Jumalan rakkaus ja totuus antaa elämään arvon ja armon. Kirkastuu sekin, että hän ei ole vain jossain kaukana avaruudessa, vaan hän on Pojassaan tullut tallemaan samaa multaa meidän kanssamme ja vuodattamaan kyyneliä, hikeä ja verta tämän maan pinnalle, että meille aukenisi Jumalan ääretön armo ja rakkaus ja ääretön taivas.

Hienolla tavalla tämän ihmeen tiivistää Paavali kirjeessään Kolossalaisille luvussa 1:

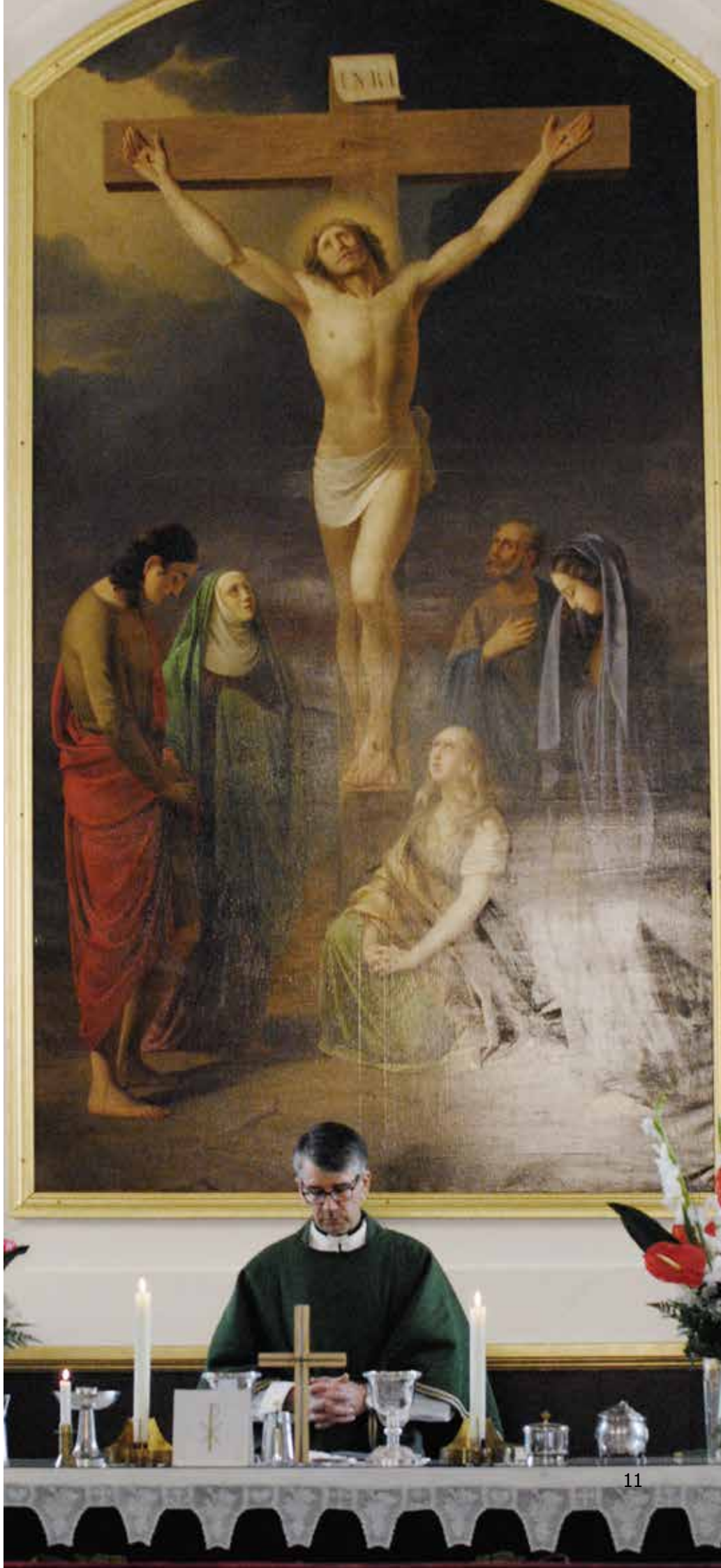
"Kiittäkää iloiten Isää, joka on tehnyt teidät kelpoiksi saamaan pyhille kuuluvan perintöosan valon valtakunnasta. Hän on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan, hänen, joka on meidän lunastuksemme, syntiemme anteeksianto. Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen, ennen koko luomakuntaa syntynyt. Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvä ja näkymätön, valtaistuimet, herruudet, kaikki vallat ja voimat. Kaikki on luotu hänen

kauttaan ja häntä varten. Hän on ollut olemassa ennen kaikkea muuta, ja hän pitää kaiken koossa. Hän on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta. Hän on alku. Hän nousi esikoisena kuolleista, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen. Jumala näki hyväksi antaa kaiken täyteyden asua hänessä sekä hänen välityksellään tehdä sovinnon ja hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mitä on maan päällä ja taivaissa."

Seurakunnan lopullinen päämäärä on taivaassa. Nyt sen paikka on kuitenkin myös täällä maan päällä. Se edustaa Jumalan valtakuntaa tämän ajallisen valtakunnan keskellä. Siispä toimi sen paikkakunnan parhaaksi, jossa asut. Edusta siellä myös näkymätöntä, mutta todellista Jumalan valtakuntaa ja sen viestiä kääntyä ja uskoa hyvään sanoma. *"Jalat pidä mullassa maailman, katseellasi taivasta tavoita, olet kansalainen kahden maan."*

Matti Salomäki
tuomiorovasti
Lapua

Tuomiorovasti Matti Salomäki Lapuan tuomiokirkossa Evankelisilla kesäjuhlilla kesällä 2016. Kuva Timo Keski-Antila

Lähetystyöhön siunaaminen Kankaanpäässä v. 1994.

"Tuletko vaimokseni!" "Kyllä, mutta yhdellä ehdolla: lähdet kanssani lähetystyöhön, jos Jumala niin suo!" Aloitimme avioliittomme tällä yhteisellä sopimuksella lähteä lähetystyöhön, jos Jumala siihen kutsuu. Ja Hän kutsui, mutta ensin Hän valmensi meitä työhönsä eri tavoin monen vuoden ajan. Jumalan valtakunnan työssä ihminen riisutaan kaikesta omasta: omista voimista, omasta vanhurskaudesta ja luottamuksesta itseensä. Tuohon työhön pukeudutaan Herran antamiin varusteisiin ja kun ollaan valmiita, mennään sinne, minne Hän lähettää, lähelle tai kauas.

Jumalan valtakunnan työhön pukeutuneena

Ennen sitä työhön valmistetaan ja valmistaudutaan monin tavoin, usein syntymän ja kasteen hetkistä alkaen.

PIRJO: "Minut on vauvana viety kasteelle ja opetettu iltarukous, muuta kristillistä kasvatusta en kotona saanut. Onneksi minulla oli uskovat kummit, jotka rukoilivat uskollisesti puolestani, heistä olen äärettömän kiitollinen! Heidän rukouksensa kuultiin, minä sain tulla uskoon ja uudestisyntyä rippikoulussa hiukan ennen konfirmaatiota. Pari vuotta sen jälkeen sain voimakkaan lähetyskutsun ja niin teini- kuin opiskeluaikani olinkin kaikki vapaa-ajat mukana kotiseurakunnan ja akateemisten vapaaehtoisten (AVL) toiminnassa."

SAKARI: "Olen kasvanut uskovassa kodissa ja suvussa, jossa oli monta pappiakin. En ole kokenut mitään erityistä uskoontuloa, vaan uskoni on kasvun myötä muuttunut lapsenuskosta aikuisen uskoksi. Eräänlainen herätyksen hetki kuitenkin oli tapaturma 18-vuotiaana, kun auto törmäsi moottoripyörääni ja lensin kadulle; en onneksi pahemmin satuttanut itseäni. Silloin tajusin, että elämä voi päättyä nopeasti ja äkkiarvaamatta missä iässä tahansa. Samalla päätin hakea opiskelemaan teologiaa, vaikka minulla olisi ollut mahdollisuuksia suuntautua muuallekin, vaikkapa politiikkaan."

Hän kuljettaa meitä, kun kuljemme rukoillen!

Yksi tärkeä rukousaihe nuoruudessa meillä kummallakin oli, että löytäisimme uskovan aviopuolison, ja siihen rukoukseen Jumala vastasi. Toimimme opiskeluaikana Herttoniemen seurakunnan nuorisotyössä kumpikin tahoillamme ja tapasimme alkaessamme yhdessä vetää jengipiiriä Siilitiellä, kaupungin vuokrataloalueella. Se oli haastavaa mutta myös palkitsevaa työtä.

Koko yhteisen taipaleemme aikana niin seurustellessamme kuin avioliitossa olemme rukoilleet johdatusta erityisesti ratkaisua vaativissa asioissa ja elämämme käännteissä. Meitä on todellakin johdatettu, olemme saaneet kulkea ennalta valmistettuja polkuja pitkin myös silloin, kun meidät on kuljetettu tuntemattomaan.

Lähetystyöhön meitä koulutettiin yli 15 vuotta: muutaman pääkaupunkivuoden jälkeen tuli muutto maalaisseurakuntaan Keski-Suomeen, josta sitten lähtö toiselle mantereelle, Kanadaan, taas aivan uudensuomalaisiin papin ja opettajan tehtäviin kunnes saatiin Evankeliumiymhdistyksen kutsu Keniaan. Siinä vaiheessa kutsu koski jo isompaa joukkoa, sillä meillä oli neljä tytärtä, joista kaksi teini-ikäistä eivät suinkaan olleet heti halukkaita muuttamaan Afrikkaan.

Pukekaa siis yllenne Jumalan koko sota-asu...

PIRJO: "Kun ajattelen pukemista Jumalan valtakunnan työhön, niin täytyy ensin nähdä, miten meidät on riisuttu vanhasta ja likaantuneesta, turhasta ennen kuin voidaan pukea uuteen ja puhtaaseen asuun.

Tätä riisumista Jumala suoritti vähitellen ja osin hellävaroenkin. Lapsuuteni ja nuoruuteni haave lääkärinammatista muuttui opettajaksi valmistumiseksi, mitä en ole koskaan katunut vaikka koin sen kipeänä ratkaisuna. Opettaja-

Lähetystyöhön siunaaminen Ilmajoella v. 1985.

na sain toimia enemmän Jumalan valtakunnan työssä kuin lääkärinä olisin voinut tehdä. Siinä pystyin myös paremmin olemaan äitinä läsnä lapsillemme, pappilan emäntänä ja "pappilan hätävarana" seurakunnalle.

Osa riisumisesta tapahtui kyllä rajusti, mutta Herra kantoi siinäkin meitä hellästi; neljäs lapsemme otettiin kätkeytkuoleman kautta kuukauden ikäisenä yllättäen taivaan kotiin. Tämän tapahtuman kautta kypsyi ratkaisumme täydelliseen elämänmuutokseen, vastasimme myöntävästi Kanadasta tulleeeseen työkutsuun. Kanadan työkauden päätyttyä, oltuamme pari kuukautta Suomessa, tulikin sitten jo pitkään odotettu kutsu lähetystyöhön Keniaan. 15 vuotta kestänyt koulutus lähetystyöhön oli suoritettu ja isojen tyttöjenkin lopulta myönnyttyä muuttoon uuteen maanosaan saimme taas hypätä tuntemattomaan hyvän oppeamme huomassa."

"Pukekaa yllenne Jumalan taisteluvälineet... Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet." Ef. 6:11-17

SAKARI: "Pappisvihkimys merkitsi minulle konkreettista pukeutumista Herran työhön. Henkinen pukeutuminen taas toteutui pappisvallassa, johon haluan edelleen olla sitoutunut.

"Minä lupaan ja vannon kaikkivaltiaan ja kaikkietävän Jumalan kautta, että minä toimittaessani Jumalan seurakunnassa saarnavirkkaa, jonka nyt olen valmis ottamaan vastaan, tahdon uskollisesti ja puhtaasti pysyä Jumalan pyhässä sanassa, joka on ilmoitettu Vanhan ja Uuden Testamentin profeettallisissa ja apostolisissa kirjoissa, sekä evankelis-luterilaisen kirkon siihen perustuvassa tunnustuksessa, niin etten julkisesti julista ja levitä enkä salaisesti edistä ja suosi sitä vastaan sotivia oppeja.

Pappilan hätävara tarkistaa rovestin asun ennen messua.

Ehtoollinen Hilledalen kirkossa Thunder Bayssä (2016).

Minä tahdon myös kaikin tavoin ahkerasti ja uskollisesti harrastaa Jumalan sanan oikeata opettamista sanankuulijoilleni ja pyhiä sakramentteja Kristuksen säätämisen mukaan hoitaa sekä jumalisuuden harjoitusta keskinäisessä rakaudessa ja kaikin puolin hyvää, rauhaa ja kunniallista vaellusta opilla ja esimerkillä vahvistaa ja edistää... Kaikkea tätä minä tahdon rehellisesti noudattaa, niin kuin oikean papin tulee ja sopii, niin että siitä voin vastata Jumalan ja ihmisten edessä. Tähän Jumala minua auttakoon” - niin tähän Jumala minua edelleen auttakoon!”

Ennen jumalanpalvelusta sakastissa pappi myös puetaan aina valkoiseen albaan, stolaan ja usein vielä kasukkaan, yleensä suntion avustuksella. Kanadassa muuten kuuli joskus sanottavan, että ”luterilaisen papin tuntee siitä, että kun pappi ei itse pääse, hän pyytää hakemaan vaimonsa paikalle. Vaimo auttaa sakastissa pappia pukeutumaan ja luo viimeisen silmäyksen asuun.” Näin meilläkin on tapahtunut aina silloin tällöin.

Ennen kirkkotilaisuutta papin johdamana sakastissa myös hiljennytään ja rukoillaan siunausta ja Jumalan läsnäoloa tilaisuuteen,

tämäkin on sitä henkistä pukeutumista työhön.

PIRJO: ”Tulin uskoon kaksi päivää ennen konfirmaatiotani ja konfirmaatio merkitsi minulle siirtymistä uuteen elämään Jumalan lapsena, peseytymistä kaikesta vanhasta ja pukeutumisesta Kristuksen vanhurskauteen, minkä ulkoisena merkinä oli valkoinen rippiasuni.

Viime vuosikymmeninä olen usein toiminut ehtoollisavustajana, siinäkin albaan pukeutuminen toimii ulkoisena merkinä siitä, että tuossa tehtävässä olen Kristuksen puhdistamana ja valtuuttamana jakamassa hänen ehtoollistaan.

Kun valmistuin opettajaksi Helsingissä, jossa silloin asuimme, ei ollut vapaana virkoja vastavalmistuneelle luokanopettajalle. Vuosaaren seurakunnasta minulle tarjottiin tyttötyöntekijän paikkaa ja tehtävä oli helppo ottaa vastaan, sainhan jatkaa minulle rakkaaksi tullutta seurakuntatyötä lasten parissa.

Minut siunattiin tehtäväni Vuosaaren kirkossa yhdessä uuden diakoniatyöntekijän kanssa. Tuon siunauksen koin olevan pukemisen Jumalan valtakunnan työhön, vaikka varsinaista pukemista ei tapah-

tunutkaan. Saimme siunauksen alttarilla ihan omassa vaatteissamme, mutta silloisen seurakunnan kirkkoherran, Martti Nortian Efe-solairjeestä lukemat sanat jäivät voimakkaasti mieleeni: ”Ottakaa yllenne siis Jumalan sotavarustus.” (6:11-18)

Loistakaa kuin tähdet pitäessänne tarjolla elämän sanaa!

Meidät on perheenä siunattu kaksi kertaa lähetystyöhön Keniaan ja samoin kaksi kertaa pariskuntana turistityöhön, Teneriffalle ja Kyprokselle. Olemme saaneet alttarin äärestä lähteä Jumalan valtakunnan työhön pitämään tarjolla elämän sanaa. Saamme edelleenkin tehdä sitä; pappi ei jää koskaan kokonaan eläkkeelle. Tehtäviä on kotimaassa ja mm. Kanadassa, jossa olemme monta kertaa lomittaneet työtoveria ja Sakarin seuraajaa tutussa Hilledalen seurakunnassa Thunder Bayssä. Nämä työtehtävät jatkuvat.

Paavali kehotti opetuslapsia loistamaan kuin tähdet, ei omaa valoa, vaan Jumalan kirkkautta sekä olemaan Kristuksen kirjeitä maailmalle. (FIL. 2:15-16) Vielä enemmän: olemaan Kristuksen tuoksuna! (2 Kor. 2:14-15)

Nuo kielikuvat tuovat selkeästi esiin sen, että Jumalan valtakunnan työssä on todella annettava riisua pois kaikki oma ja sallittava Jumalan, Pyhän Hengen pukea Hänen työhönsä. Meissä itsessämme ei ole minkäänlaista valoa, on vain pimeyttä, mutta voimme - tosin vain hyvin vajavaisesti - heijastaa Jumalan kirkkautta. Me emme kykene synnin saastuttamalla hajullamme houkuttelemaan ketään

Kristuksen luokse, sen voi tehdä vain Kristuksen tuoksu meissä.

Meillä on tarjottavana maailman hienoin sanoma: Kristuksen koko maailmaa koskeva pelastussanoma!

Kerran saamme, koko Herran seurakunta, valkoiisiin karitsan veren puhdistamiin vaatteisiin pukeutu-

neena seisoa Jumalan valtaistumensa edessä yhtenä joukkona, ylistää Häntä ja riemuista siitä, että meitä on niin valtaisa joukko perille taivaan kotiin päässeitä! Siihen kätkeytyy Jumalan valtakunnan työntekijän suurin ilo. Siinä on myös pääsiäisen ilosanoma: se on täytetty! Kristus nousi kuolleista, totisesti Hän nousi ylös!

Tekstit Pirjo ja Sakari Nurmesviita

Kuvat Nurmesviitat (ellei toisin mainita)

Papin kirkolliset asusteet

Kirkollisissa tilaisuuksissa pappi pukeutuu **ALBA**an, joka on pitkä, valkoinen vaate.

Alba on latinaa ja tarkoittaa valkoista, valkoinen väri kuvastaa puhtautta. Kun ihminen pukeutuu albaan, Jeesuksen sovitustyö on hänen yllään puhtaan vaatteen tavoin, ajattelempa, että Kristuksen vanhurskaus on puettu hänen päälleen. Alba on papin jumalanpalvelusasun perusvaate, mutta sitä voivat käyttää myös maallikot jumalanpalvelustehtävissä, kuten esim. ehtoollisavustajana toimissaan. Myös rippikoululaiset konfirmoidaan nykyään albaan puettuina. Kastemekko on tavallisesti myös valkoinen alban tavoin.

STOLA on n. 2,5 metriä pitkä, kapea nauha, jonka pappi pukee alban päälle. Se on kuin ohjausnauha, joka kuvaa sitä että ihminen suostuu Jumalan ohjattavaksi. Stolan väri vaihtelee kirkkovuoden liturgisen värin mukaan. Papeilla stola kulkee eteen kummankin olkapään yli, diakonilla vain toisen olan ylitse.

KASUKKA on papin juhlavin jumalanpalvelusasu, joka kuvaa Jumalan kaiken peittävää armoa. Ehtoollisella messua johtava pappi voi käyttää messukasukkaa, jonka väri vaihtelee kirkkovuoden liturgisen värin mukaan: musta, valkoinen, vihreä, sininen tai violetti ja punainen. Musta on surun väri (pitkäperjantai ja pääsiäisviikon

Aarrearkkumessussa Karstulan kirkossa 2016, vas. Satu Kivisaari, kappalainen Maria Lyly, Erja Kalpio ja Sakari Nurmesviita.

Lauantain iltamessussa Evankelisilla kesäjuhlilla Alavudella 2014, vas. kappalainen Elina Mäki, Viron kirkon lähetysjohtaja Leevi Reinaru, pastori Pertti Kriikku ja rovasti Raimo Mäki. Kuva Raili Mäkitalo.

lauantai sekä hautajaiset), valkoinen on ilon, kiitoksen ja autuuden, vihreä taas toivon, elämän ja kasvun väri. Violetti tai sininen

on katumuksen ja syntientunnustamisen väri (paaston aika ja adventtiaika) ja punainen on veren ja marttyyrien väri.

Kansanedustaja Antero Laukkanen:

Auttamiseen sisältyy siunaus

Kristillinen usko ja avun tarpeessa olevien auttaminen. Nämä kaksi toisiinsa keskeisesti liittyvää asiaa nousevat varsin selkeästi esiin, kun keskusteleen kansanedustaja, sosiaalineuvos **Antero Laukkanen** (KD) kanssa.

- Auttamistyön taustalla on oma kokemus. Lapsuuteni oli varsin köyhä ja kirkon ja pelastusarmeijan tuoma apu oli todella tarpeellista. Siitä jäi minulle pysyvä jälki sisimpään, Antero Laukkanen toteaa.

- Kristillinen usko ei tullut kodin perintönä, meillä ei käyty kirkossa, ei pääsiäisenä eikä jouluna. Mutta koin voimakkaan uskoontulon 12-vuotiaana seurakunnan leirillä. Silloin auttamistyö avautui luontevasti seurakunnan kautta.

Kun Antero Laukkanen oli 13-vuotias, hän tutustui Veikko ja Lahja Hurstin perheeseen ja heidän auttamistyöhönsä. Perheessä oli saman ikäisiä lapsia, joiden kanssa Antero ystävystyi ja jonkin aikaa hän asuikin heillä. Siinä tuli tutuksi auttamistyö ja melko pian hän oli mukana työssä, jossa kierrettiin ja etsittiin roskiksista nukkuvia kodittomia laitapuolen kulkijoita, heille tarjottiin ruokaa, peseytymismahdollisuus ja lämmin paikka nukkua.

- Auttaminen on sydämen uskon kannalta välttämätöntä. Siihen sisältyy aina siunaus, kun tuo apua vähävaraisille.

- Emme me voi unohtaa Raamatun opetusta siitä, miten suhtautua toisiin ihmisiin, muukalaisiin, kuten esimerkiksi nyt turvapaikan hakijoihin.

Niinpä tämä auttamistyö on leimannut Antero Laukkanen koko elämää. Välillä se on jäänyt vähän taka-alalla, mutta sitten siihen on taas palattu.

Viimeiset 12 vuotta on ollut aktiivisesti osallistumista auttamistyöhön, mm. toimintaa Hyvä arki -järjestössä, jossa jaetaan ruokaa Espoon vähävaraisille ja autetaan asunnottomia.

- Kun tulin mukaan järjestön puheenjohtajaksi, en tiennyt, kuinka huonossa kunnossa sen talous oli. Silloin rukoiltiin paljon, pyydettiin Jumalalta viisautta ja niin hiljalleen talous saatiin kuntoon.

Espoon kaupunginvaltuustoon Antero Laukkanen pääsi 16 vuotta sitten. Silloin laadittiin kaupungin strategiaa tuleville vuosille, ja siihen saatiin lausuma siitä, että Espoo tukee vähävaraisten auttamistyötä tekevien yhdistysten toimintaa. Vuosien myötä kaupunki antoi tähän työhön tiloja ja toimintaa tuettiin. Näistä monista elämän mittaisista auttamisen ansioista tasavallan presidentti Tarja Halonen myönsi Antero Laukkaselle sosiaalineuvoksen arvon.

- Espoo on rikas kaupunki, mutta sillä on myös varjoiset puolensa. Eri tasoille olen koettanut juurruttaa ajatusta, että kaupunki tukisi auttamistyötä tekeviä kolmannen sektorin järjestöjä.

Asioiden järjestämiseksi Antero Laukkanen hakeutui myös suuren kauppaketjun hallintoon. Hänen keskeinen tavoitteensa oli ruoan hävikin vähentäminen ja poistettavien ruokatavaroiden jakelun organisointi. Niinpä luotiin toimintatavat, jolla kaupat jakavat pois heitettävän ruoan kymmenien yhdistysten kautta säännöllisesti ja niin saatiin ruokahävikki laskemaan niin, että nyt se on alle 2 prosenttia.

- Ei meillä pitäisi olla kerjäläisiä, eikä ennen 1990-luvun lamaa ollut leipäjonoja. Siellä ovat nykyisen eriarvoisuuden juuret. Laman myötä leikattiin avustuksia, mutta kun nousukausi alkoi, elinkustannukset nousivat, mutta etuuksia ei palautettu.

Avun tarpeessa olevien auttaminen ja auttamistyötä tekevien järjestöjen tukeminen on ollut Antero Laukkanen toiminnassa vahvasti esillä myös kansanedustajana.

Yksi huolta aiheuttava piirre omassa ajassamme on itsekeskeisyyden lisääntyminen. Omat tarpeet tulevat ensimmäisinä.

- Tämä näkyy myös vaalikiertueella. Kun ihmiset tulevat juttelemaan ehdokkaan kanssa, niin aiemmin kysyttiin, mitä parannuksia haluat tehdä yhteiskuntaan. Mutta nyt kysytään, mitä sellaista teet, josta minä hyödyn. Tämä on aivan uusi asia, toteaa Antero Laukkanen vakavana.

Antero Laukkanen tahtoo rohkaista kristittyjä olemaan avoimesti ja reilusti kristittyjä.

Mutta on Laukkasella myös ehdotuksia siitä, miten tätä itsekkyyden kasvua vastaan voitaisiin taistella: Entistä enemmän ja vahvemmin on puhuttava vanhoista kristillisistä hyveistä. Yhteinen hyvä kuuluu kaikille, on puhuttava omastaan jakamisesta, kohtuudesta, siitä, että kaveria ei jätetä, tarvitaan sosiaalinen perälauta, jos joku ei pysy kyydissä, niin häntä autetaan kyselemättä tai syyllistämättä.

- Jokainen meistä on jossakin vaiheessa avun tarpeessa. Tämä on syytä muistaa.

Antero Laukkanen ei ole pitänyt piilossa kristillistä uskoa. Se herättää aina myös kiinnostusta, uskosta kysytään.

- Minulle usko on iloista uskoa, siinä näkyy minun karjalais-savolaiset juuren. Usko on positiivinen asia. Enkä itse ole kohdannut mitään pahaa uskooni liittyen.

- Mutta sen näen, että yleisesti ilmapiiri kristillisyyttä kohtaan on kiristymässä. Se näkyy monin tavoin. Halutaan nostaa näkyvästi esiin seurakuntien lapsityössä mahdollisesti löytyvät virheet. Tiedemaailmassa ovia sulkeutuu, jos ilmaisee oman kristillisen vakauksensa. Viranhaku voi tyssätä siihen, kun tulee ilmi, että hakija toimii aktiivisesti seurakunnassa. Negatiivinen suhtautuminen kristillisyyteen ja kristittyihin tuntuu lisääntyvän.

- Minusta tämä on omituista. Sillä juuri kristillisuus on ollut luomassa ja muokkaamassa koko meidän yhteiskuntamme arvopohjaa, joka on parasta maailmassa.

Antero Laukkanen tahtoo rohkaista kristittyjä olemaan avoimesti ja reilusti kristittyjä.

- Me seurakuntina ja yksittäisinä kristittyinä pidämme kiinni kristillisistä arvoista. Iloisesti ja myönteisesti, vaikka nyt avioliitosta miehen ja naisen välisenä asiana, joka haastattelun tekoaikana oli yleisenä keskusteluaiheena.

Kuva Laukkanen

- Minä rohkaisisin kaikkia kristittyjä olemaan tiiviisti mukana omassa seurakunnassa. Se kasvattaa yhteyttä, sillä jos jää yksin, niin silloin ei jaksa eikä rohkene. Kun on pimeää, silloin pitää nostaa valo esiin.

Antero Laukkaselle pääsiäinen on koko kristillisen uskon ja myös oman uskon perusta.

- Pääsiäisen sanoma on kokemuksellisestikin niin voimakas. Jumala tulee ja tuomitsee meidän syntimme ristillä itsessään, jotta hän voisi armahtaa syntisen ihmisen. Siihen ihminen ei pystynyt, vaan tarvittiin Jumala.

- Tämän sanoman ymmärtäminen vielä syvenee, kun tutustuu pääsiäisen Raamatulliseen taustaan. Kun juutalaiset olivat lähdössä Egyptin orjuudesta, kulki surman enkeli, joka surmasi Egyptin esikoiset. Mutta kun oven pihtipielet oli sivelty karitsan verellä, surman enkeli meni ohi. Siinä oli veren voima.

Laukkasen perheen pääsiäiseen kuuluu lammas. Luomutilalta ostetaan karitsa, ja sitä on ruokana monena päivänä ja jollekin aterialle kuuluvat myös katkerat yrtit muistuttamassa kaikesta, mitä pääsiäinen kertoo.

Pääsiäisen tapojen noudattaminen ei kuitenkaan olen lainomaisen orjallista. Mutta nämä tavat muistuttavat, että ei ole kyse mistä tahansa ajasta tai juhlasta, vaan Kristuksen ristinkuolemasta meidän syntisten edestä ja siitä voitosta, jonka hän kuolemansa kautta sai pahan vallasta.

Pekka Kiviranta

Uskon kuuliaisuus

Uskonpuhdistuksen merkkivuosi muistuttaa Martti Lutherista ja itsenäisyytemme juhluvuoteen liittyy varmasti puolustuslaitos. Lutherilta olemme saaneet uskon keskeiset periaatteet ja puolustuslaitos opetti tekemään niin kuin käsketään. Pienenä anekdoottina muistan, kuinka eräälle alokkaalle asennon teko oli vaikeaa. Santsari otti miehen erilleen ja komensi asennon. Käskyyn tuumasi alovakas: Korjaanko vanhaa vaan teenkö kokonaan uuden?

Sille äkseeraukselle emme juuri muuta syytä keksineet, kuin esimiehen käskyn tottelemisen ja nimenomaan pienissäkin asioissa.

Mutta miten me tänään suhtaudumme taivaallisen esivaltamme ja kuninkaamme sanan kuulemisessa ja seuraamisessa?

Uskonpuhdistuksen yksi keskeinen periaate on, että Raamattu on kaiken uskon ja opetuksen tärkein arviointiperusta ja lähtökohta. Juuri tämä periaate on kuitenkin näinä aikoina vakavasti uhattuna. Siksi haluan seuraavassa tarkastella, mitä Raamattu sanoo uskosta ja kuuliaisuudesta.

Raamattu opettaa selvästi: *”Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana.”* (Room.10:17) Usko on Jumalan yhteydenpidon väline ja hänen lahjansa ihmisille. Jumala antaa uskon kenelle tahtoo ja miten tahtoo. Usko sisältää vanhan ihmisen kuoleman ja uudestisyntymisen ihmeen. Se sisältää ”uuden luomuksen”, joka voi ymmärtää ja vastaanottaa Jumalan mielen mukaisen elämän. Vas-

ta uskon tultua todeksi voi ihminen ymmärtää, että maailma on luotu Jumalan sanalla ja että ihminen on tarkoitettu elämään Jumalan yhteydessä iankaikisesti.

Raamattu määrittelee uskon niin, ettei sitä ihminen voi millään omalla teollaan ansaita. Usko on ja pysyy lahjana, jonka Jumalan Pyhä Henki aikaansaa. Eikä mikään tietoisuus anna sellaista maailmankaikkeuden leveyden, korkeuden, syvyyden ja pituuden ymmärrystä, jonka Jumalan lahjoittama usko antaa. Uskon kautta Jumala lahjoittaa ihmiselle vanhurskautta; armon ja anteeksiannon ja henkilökohtaisen kosketuksen totuuteen, joka koskee kaikkea, mitä ihminen on ja tulee olemaan.

Jeesus sanoi hänelle:
”Minä olen tie ja to-
tuus ja elämä; ei ku-
kaan tule Isän tykö muu-
toin kuin minun kauttani.”

Joh. 14:6

Uskon ytimenä on Jeesus Kristus

Usko on siis sidottu Raamatussa ilmoitettuun Jumalan sanaan. Tätä apostoli korostaa kirjoittaessaan Rooman kristityille: *"Ylistys hänelle, joka pystyy voimallaan vahvistamaan teitä, niin kuin ilmoittaa evankeliumi, jota minä julistan, sanoma Jeesuksesta Kristuksesta, se paljastettu salaisuus, joka on ikiajoista saakka ollut kätkeytynä! Nyt se on saatettu julki ja annettu ikuisen Jumalan käskystä profeettallisissa kirjoituksissa tiedoksi kaikille kansoille, jotta ne johdetaisiin uskoon ja kuuliaisuuteen."* (Room.16:25-26)

Sanoma Jeesuksesta Kristuksesta on uskon ydinsisältö. Hänessä Jumala näki hyväksi ilmoittaa ihmiselle kaikki, mitä pelastukseen ja uuteen elämään tarvitaan. Siksi *"Jumala on alistanut kaiken Jeesuksen valtaan ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle seurakuntansa pääksi"* (Ef.1:22), ettei yksikään, joka häneen uskoo, jäisi vaille voimallista tukea ja apua. Hän myös antaa jokaiselle uskovalle voiman tulla Jumalan lapseksi. Raamattua lukiessamme huomaamme, kuinka eteemme avautuu ihmeellinen lupausten ja vakuutusten ryväs, ja ne kaikki ovat tarjolla jokaiselle Mestarinsa seuraan lähteneelle.

Myös apostoli Paavali kertoo, miksi tämä ihana ilmoitus on meille julistettu? Siksi, että kaikki ihmiset johdettaisiin uskoon ja kuuliaisuuteen - siis saataisiin aikaan uskon kuuliaisuus, kuten vanhassa käännöksessä sanottiin. Usko syntyy Jumalan sanan kuulemisesta. Raamattua on sanottu Jumalan rakkauskirjeeksi ihmiselle. Siellä puhuu itse Jumala, joka haluaa juuri tällä tavalla ilmoittaa, miten hän antaa kaiken anteeksi ja kuinka hän haluaa luoda kaiken uudeksi yhdessä ihmisen kanssa niin kuin vain rakkaan ystävän kanssa voi tehdä.

Ihmishahmoinen Jumalan tahto

Itseasiassa Jeesuksessa Jumala antaa tahdolleen ihmisen hahmon ja sanoo meille: *"Tämä on minun rakas poikani, kuulkaa häntä."* Jeesus itse sanoi olevansa *"tie, totuus ja elämä"* ja kehotti meitä seuraamaan itseään, vakuuttaen, ettei niin tekevä joutu eksyksiin. Johanneksen evankeliumissa Jeesus sanoo: *"Jos joku rakastaa minua, hän noudattaa minun sanaani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja jäämme asumaan hänen luokseen. Se, joka ei minua rakasta, ei noudata minun sanaani - mutta sana, jonka te kuulette, ei ole minun omani, vaan Isän, joka on minut lähettänyt. Tämän minä olen puhunut teille nyt, kun vielä olen teidän luonanne. Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut."* (Joh. 14:23-26)

Uskonpuhdistus nosti esiin myös jokaisen kristityn hengellisen pappeuden. Se velvoittaa tarkkaamaan maailmaa ja kaikkea toimintaa niin, että meidät voidaan teoistamme ja ihmissuhteistamme tunnistaa Jeesuksen ystäviksi. Meidän aikanamme näyttää yltyökyllisyys ohittaneen yhteisöllisyyden siinä määrin, että ihmiset kaikkialla arvelevat tietävänsä paremmin kuinka asiat ovat. Nämä yksilölliset näkemykset - jopa teologialla perustellut - aivan liian usein ohittavat Raamatussa ilmoitetun ja pelastukseen johtavan sanan ja sille perustalle rakennetun kirkon yhteisen uskon. Näin on saatu aikaan suurta sekaannusta ja hajaannusta. Ja sitähan tuo suuri hajalleen heittäjä, saatana, tavoitteleekin. Juuri siksi Jeesus pyytää meitä olemaan hereillä ja tarkkaamaan hänen Isältään saamia sanoja, ettemme eksyisi. Siksi hän sanoo, jos joku rakastaa minua, hän pitää minun sanani.

Sovellettua Sanaa

Elämän eri tilanteissa meitä rohkaistaan toteuttamaan sitä, minkä tiedämme Raamattuun pohjautuen oikeaksi ja minkä sana meille ilmoittaa. Uskonpuhdistus ohjasi meidät käsittelemään maalliset ja hengelliset asiat eri lähtökohdista. Maallisissa asioissa meitä ohjaa järki ja kokemus. Hengellisiä asioita ei voi järjen avulla ratkaista, ne tutkaillaan sanan valossa. Ellei sanassa ole johonkin asiaan selvää ohjetta, silloin toimitaan rakkauden kaksoiskäskyn mukaisesti.

Jokainen kristitty on myös kutsuttu uskon luottamukseen, joka ojentautuu toivottua asiantilaa kohden, vaikka sitä ei vielä olisi näköpiirissä, mutta jonka saanaan sitoutunut sydän tietää oikeaksi ja tavoittelemisen arvoiseksi. Muuten on vaikeaa saada aikaan kansojen johtamista uskoon ja kuuliaisuuteen. Kun vastassa on asioiden lisäksi usein toinen ihminen, niin erityisesti silloin menettelyn on oltava sellaista kuin haluaisi vastaavassa tilanteessa itseään kohdeltavan.

Pietari kirjoittaa vielä, että *"käskyn päämääränä on rakkaus"*. Siihen tähtää myös Kristus-usko. Tätä korostaakseen Jeesus kiteyttikin kaiken opetuksen ja elämän yhteen käskyyn, jonka hän meille noudatettavaksi jätti: *"Rakastakaa Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistänne, niin kuin itseänne, niin kuin minäkin olen teitä rakastanut."* Tässä on meille lahjoitettu uskon tie, jota on hyvä kulkea.

Kari Lähdesmäki, KM

Paratiisi tuoksuu, valo voittaa!

Kirjoitan tätä tammikuussa. Vasta vähän yli viikko on joulusta, joten mieli on vielä syntymätällin hämärässä. Seimessä nukkuvaa Jeesusta lämmittää välillä äidin syli ja välillä lähellä liikuskelevien eläinten lämpimän hengityksen hönkä. Tallissa käy kyllä pienoinen vilske, kun enkelien opastamat paimenet puuskuttavat sisään hämmästyneinä ja iloisina. Tietäjätkin kaukomailta ehtivät tallille.

Miten näihin kristinuskon tärkeisiin tapahtumiin liittyykin niin paljon dramatiikkaa? Pääsiäisen aikaan sitä tuntuu pursuvan aivan ylen määrin ja hengästyttävästi. Hiljaisella viikolla Jeesuksen matkan seuraajat ovat todistamassa äärimmäistä tuskaa ja "kolmannen päivän aamuna" sanoinkuvaamatonta iloa. Ollaan suuren ja jännittävän äärellä. Todella suuren.

Jeesuksen tie näyttää pelkin ihmissilmien katsottuna nousevan totaalisesti pystyyn. Risti ja kuolema odottavat. Ihmeitä tekevän suuren opettajan tarina vaikuttaa päättyvän katastrofiin. Tästä ei voi tulla muuta kuin suuri suru ja tappio Jeesuksen oppilaille ja jokaiselle, joka oli uskonut ja luottanut Jeesuksen kuninkuuteen. Oppilaat pakenevat pelon vallassa. Valtava pettymys ja suru kadottavat uskon ja luottamuksen ilon.

Omassa elämässäkin on aika-ja, jolloin tie kapenee ja näköala hämärtyy. Kaikki tuntuu olevan lopussa tai ainakin umpikujassa. On vaikea luottaa Jumalan lupukseen kuoleman muuttumisesta elämäksi. On pimeää ja voimat ovat vähissä. Uskaltaudunko sil-

loin elämään uskon varassa vaikka vain minuutti kerrallaan? Jokaisen minuutin Jumala on luvannut olla kanssani, vaikka tunne sanoo että hänkin on minut hylännyt.

Jeesus kantaa kuolemallaan pahan ja vääran, kaiken synnin omassa ruumiissaan ja sydämesään ristin puulle. Vihollisista viimeisinkin - kuolema - kukistuu hänen tuskansa ja kärsimyksensä kautta. Ihmeellinen asia, jota pieni järkeni ei käsitä, enkä siksi osaa siitä aina kiittääkään. Koska en ymmärrä. Olen pelkojeni vankilassa huolteni orjana.

Ja sitten - miten riemulliselta tuntuu pääsiäisaamu! Paratiisi tuoksuu, valo voittaa, jouluna virinnyt toivo ihmeestä saa täyttymyksen. Pelkojeni ja huolteni pimeyteen tunkeutuu jumalallisen ilon humina. Umpikujani sulavat vähitellen aukoksi, josta virtaa valo. Pääsen eteenpäin. Kärsimyksessäkin Ylösnoussut Kristus rohkaisee maan matkalaista. Pyhä Henki lohduttaa ja puolustaa. Ja kerran saavun Taivaaseen. Epäuskon aikoinakin saan olla tästä varma.

"Oi, Jeesus, veli, ystävä ja paimen, kuninkaani ja tieni, koko elämä, sua kiitän, auttajaani."

Riemullista pääsiäistä!
Kristus nousi kuolleista!

Tuuli Tamminen-Syrjälahti

Maria ei nuku.
Hän suree Jeesusta,
kääntyilee vuoteellaan levottomana.
Kuvat kulkevat mielessä.
Suru kuin paksu peitto painaa sydämessä.
Maria nousee ylös taivaanrannan vaaletessa
kiirehtii uupuneena kohti puutarhaa
kohti hautaa, johon kuollut Jeesus oli kannettu.

Hauta-aukko ammottaa tyhjänä.
Itku purskahtaa Mariasta, eikä nyyhkytys lakkaa.
Sumein silmin Maria kurkistaa hautaan,
näkee kaksi enkeliä.

Enkelit kysyvät Marialta itkun syytä.
Maria selittää suunnatonta kauhuaan.
Samalla hän kääntyy, mielessään vain yksi ajatus:
hänen täytyy löytää Jeesus!

Maria on törmätä mieheen joka kysyy samaa asiaa:
"Miksi itket?"

Maria selittää jälleen,
kunnes itkunsa keskellä kohtaa miehen katseen.
Ja miehen huulilta putoaa sana
putoaa sana täynnä taivaan hellyyttä
lämmittää katseessa yli-inhimillinen rakkaus:

"Maria!"

"Opettajani!"

Maa vavahtaa ilosta.
Aurinko nousee ja tanssii kukkasten terälehdillä.
Luottamus kaikuu Herran äänessä:
"Mene ja kerro...!"

Ilo askeleissaan Maria juoksee.
Suussa pyörivät uudet, oudot, uskomattomat sanat:
"Minä näin hänet.
Minun Herrani elää!"

-

Tänään häviää murhe.
Iloitse, kristikansa!
Herramme elää!

Tuuli Tamminen-Syrjälahti

Majakkana peltomereissä

Aurinkoiset terveiset Teille täältä opistolta. Sangen keväiseltä näyttää, kun kirjoittelen tätä kirjoitustani Teille arvoisat lukijat ja opiston ystävät. On helmikuinen pakkaspäivä, mutta aurinko paistaa pilvettömältä, siniseltä taivaalta. Suomen luonto on niin kaunis eri vuodenaikoina. Pelto tuossa opiston vieressä kimmeltää valkoisena. Autojen parkkipaikalla näyttää tosin liukkaalta. Aivan kuin autot olisivat luistinradalla parkissa. Niin kiiltävältä ja liukkaalta näyttää auringossa hohtava opiston parkkialue. Hiekoitussepelille on ollut paljon käyttöä tänä talvena. Me olemme aivan kuin nuo autot tuossa opiston parkkialueella, välillä on elämässä liukkaita kelejä, välillä saamme tukevaa pohjaa kuin turvallisella sepelillä. Elämän arjessa on turvallista turvata Jumalaan. On kuin olisi turvallista hiekoitussepeleä, kun tarvomme täällä maallisessa elämässämme päiviä eteenpäin.

Kauhajoen Evankelinen Kansanopisto syntyi evankelisten opistojen ensimmäisessä aallossa, viimeisenä ns. uranuurtajaopistoista. Evankelisessa kansanopistossa tärkeimmät kirjat Raamatun ohella olivat Siionin Kannel, Hengelliset laulut ja virret sekä Kansanopiston laulukirja. Nyt melkein 92 vuoden päästä taaksepäin katsoessa tuntuu ihmeelliseltä, miten vahva usko ja luja luottamus vuonna 1925 oli oman opistotalon rakentamiseen. Ihmisillä oli silloinkin työnsä ja kiireensä, ja opiston asioilla liikkuminen ja sen tunnetuksi tekeminen oli aikaa vievää. Kaikesta huolimatta oman opistotalon rakentaminen oli päätetty aloittaa. Rakentamisessa ja varojen keräämisessä oli siihen aikaan omat vaikeutensa. Uuden opistotalon tupaantuliaisia vietettiin viiden lukuvuoden alettua marraskuun 3. päivänä. Valmistuessaan evankelisen kansanopiston kauas ympäristöönsä näkyvä uljas, uusi rakennus oli Kauhajoen siihen asti suurin. Erään rakentajista kerrotaan sanoneen, ettei Kauhajoelle

kahteenkymmeneen vuoteen rakenneta näin suurta rakennusta. Eikä rakennettu. Sotien levottomat ajat keskeyttivät säännöllisen opetustyön niin, että kurssia 1939-40 ei pidetty. Silloin opistolla oli pukutehdas, jossa valmistettiin armeijalle sotilasvaatteita: housuja, asetakkeja, mantteleita. Syksyllä 1942 ja jo edellisenä kesänä opisto oli kulkutautisairaalan käytössä. Päärakennuksen seinässä oleva kilpi kertoo opiston käytöstä sotasaaralana vuosina 1941-42 sekä 1944 huhtikuusta lokakuuhun. Jatkosodan ensimmäisen talven kovat taistelut aiheuttivat suuren sairaalarapen kaikkialla maassamme. Etenkin sen jälkeen, kun eduskunta oli tullut Kauhajoelle evakkoon talvisodan alussa, pommitusvaara kasvoi todelliseksi. Siihen aikaan Kauhajoen Evankelista Opistoa myös naamioitiin turvaan pommikoneiden hyökkäyksiltä. Viholliskoneet lensivätkin seudun yllä monta kertaa.

Nykyään ei onneksi tarvitse pelätä pommikoneita, mutta valtion sivutuuli ei ota laantuakseen, vaikka opiskelijamäärät ovat kuin ennen. Valtio on leikannut Suomen opetusta kovalla kädellä, eikä yksikään oppilaitos ole säästynyt leikkauksilta. Valtio on pienentänyt kansanopistoilta valtionosuuksia 18% vuodesta 2011 lähtien. Kaiken tämän sivutuulen keskellä on paljon myös onnellisia asioita. Opistolla alkoi nettiradiotoiminta 14.11.2016 ja 14.3.-14.4.2017 välisen ajan opisto kuuluu myös tavallisesta radiosta analogisena lähetyksenä kuukauden verran jokaisena päivänä. Viestintävirasto päättää kanavamme taajuuden, joten tätä kirjoittaessani en pysty vielä kertomaan miltä taajuudelta kuulumme. Tavallinen eli analoginen radiolähetyks kuuluu 30 km säteelle opistosta. Opiston nettiradiota voi kuunnella koko Suomen alueella Hangosta Utsjoelle matkapuhelimista ja tietokoneilta arkisin klo 13-22 välillä osoitteessa www.radioscoop.fi Toivotan sinut lämpimästi tervetulleeksi kuuntelemaan

nettiradiotamme ja kuukauden verran analogista lähetystämme sekä vierailemaan myös opiston radiostudiolla! Te jokainen voitte myös sponsoroida opiston radiotoimintaa esim. 20 eurolla/kk. Sponsorioija voi ottaa yhteyden opiston kansliaan numeroon 020 765 9230 tai keo@keo.fi

Vietämme jälleen 26.3. Marianpäivää. Toivotamme sydämellisesti tervetulleiksi perinteisille Toveripäiville kaikki entiset opiskelijat ja opiston ystävät! Aloitamme opistolla messulla klo 10 ja laulajaiset sekä lähetys- ja päätösjuhla ovat klo 13 alkaen. Toivomme, että Marianpäivänä opiston täyttää jälleen iloinen jälleennäkemisen riemu. Opisto hoitaa luokkakokoukseen järjestelyt ja ruokaakin on tarjolla. Riittää, kun tulette tänne tapamaan tuttuja, jakamaan kuulumisianne ja nauttimaan toisten seurasta. Toveripäiville voi tulla, vaikka omalla entisellä opiskeluryhmällänne ei olisikaan kymmenvuotis-vuosikurssijuhlia. Ihana on aina nähdä pitkänkin ajan jälkeen!

Opistolla on myös myyjäiset, joten tarjolla on huokealla hinnalla herkullista kotiin vietävää. Marianpäivänä voi tulla opistolle, vaikka ei olisi koskaan opiskellutkaan opistolla, sillä päivä on kokemisen arvoinen! Silloin kajahtaa myös opiston tunnuslaulu "Se on täytetty" SK 47.

Opiston asiantunteva henkilökunta luo jokaiselle koulutukseen tulevalle opiskelijalle ikimuistaisen opiskeluajan. Meidän tehtävämme on olla täällä palveluammattissa ja sitä palveluammattia on opistolla harjoitettu hyvin jo vuosikymmenet. Se tieto ja taito, mitä siirtään tämän katon alla on aina ollut ja tulee aina olemaan asiantuntevissa käsissä. Asiantuntevalle opiston nykyiselle ja entisellekin henkilökunnalle lämpimät kiitokset myös näin kirjoituksen muodossa! Sydämellinen kiitos myös kaikille Teille, runsaslukuiselle Opistoystävien joukolle! Te haluatte omalla tavallanne tukea opiston nykyisiä opiskelijoita. Olette tehneet ja teette edelleenkin arvokasta työtä

ja Teitä me tarvitsemme tulevaisuudessakin! Sydämellinen kiitos avustanne ja lämpimästä sydämestänne Teille!

"Kaikki mitä maailmassa kaunista on, ihanaa, se on Luojan rakkauden ihmisille antamaa. Ihmislapsi kiitä, kiitä taivaallista Isää siitä, laulus toisten lauluun liitä ylistämään Jumalaa." SK 447

Johanna Tupila, rehtori
Kauhajoen Evankelinen Opisto

Sapatin päätyttyä, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, tulivat Magdalan Maria ja se toinen Maria katsomaan hautaa. Äkkiä maa alkoi vavahdella ja järjestä, sillä Herran enkeli laskeutui taivaasta. Hän tuli haudalle, vieritti kiven pois ja istuutui sille. Hän oli hohtava kuin salama ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi. Vartijat pelästivät häntä niin, että alkoivat vapista ja kaatuivat maahan kuin kuolleet.

Enkeli kääntyi naisten puoleen ja sanoi: "Älkää te pelätkö. Minä tiedän, että te etsitte ristiinnaulittua Jeesusta. Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista, niin kuin itse sanoi. Tulkaa katsomaan, tuossa on paikka, jossa hän makasi. Menkää kiireesti sanomaan hänen opetuslapsilleen: 'Hän on noussut kuolleista. Hän menee teidän edellänne Galileaan, siellä te näette hänet.' Tämä oli minun sanomani teille."

Naiset lähtivät heti haudalta, yhtä kaa peloissaan ja riemuissaan, ja riensivät viemään sanaa Jeesuksen opetuslapsille.

Matt. 28:1-8

Kolehtien ja lahjoitusten tilitys

Tilinumero IBAN FI28 5114 0220 0343 69

ja viestiksi joku alla olevasta listasta (muista merkitä myös maksajan srk):

Elyn kotimaantyölle
Antero
Erja
Pekka
Satu
Aarrearkku
Laula kanssani

• **Lähetykselle yleisesti** (= käytettäväksi johonkin a.o. kohteista)
• **Israel** (= Caspari-keskus)
• **Kemin srk** (= Venäjä, Kemin srkn tuki)
• **Murmansk** (= Venäjä, Murmanskin kirkkohanke)
• **Lea Saar** (= Viro, Lea Saarin tuki)
• **Lähetyskuoro** (= Viro, lähetyskuoro)
• **Perhekeskus** (= Viro, perhekeskus Tartto)
• **Tedite** (= Tedite-koulu Sambiassa, Towards equality, democracy and economical growth by IT-education)
• **Japani** (= Keikon kirjelaatikko, Sansa)
• **Sat7** (= arabiankiel. TV-kanavan tuki, Sansa)
• **Vähäsarjat** (= Eeva ja Jari Vähäsarjan tuki Itävallassa, Sansa)
• **Paulasaaret** (= Paulasaaren perheen tuki Israelissa, SLS)
• **Rantasuomelat** (= Eeva-Liisa ja Rauno Rantasuomelan tuki Angolassa, SLS)

ELYllä on myös valtakunnallinen lupa erillisten keräysten järjestämiseen. (Rahankeräyslupa nro POL-2015-5729, voimassa 24.6.2015-22.5.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuunottamatta.) Tällaisten keräysten, esim. joulukeräyksen tulot tilitetään: tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63

Viestiin aina merkintä:

- mistä seurakunnasta tilitys tulee
- mihin kohteeseen lahjoitus on tarkoitettu

Kolehtien tilittäminen seurakunnista

Seurakunta voi tilata toimistoltamme yksilöllisen viitenumerolistan kolehtien tilittämiseksi. Viitenumeroa käytettäessä kolehtituotot ohjautuvat varmasti oikeaan kohteeseen kirjanpidossamme, ja kohdistuvat vuositilastoissa oikealle seurakunnalle tai kappeliseurakunnalle.

Viitenumerolista yksityishenkilölle

Myös yksityishenkilö voi tilata toimistoltamme yksilöllisen viitenumerolistan lahjoitusten tilittämiseksi. Ilmoita tilauksesi yhteydessä nimesi, osoitteesi sekä seurakuntasi.

Tilaa viitelista: ely@evangeliset.net tai p. 040 415 9416

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI28 5114 0220 0343 69	BIC OKOYFIHH
Saaja Mottagare	Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry Kokkolantie 12 43500 Karstula	Kannatuskohde: Oma seurakunta:
Maksaja Betalare		
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref. nr
Tililtä n:o Från konto nr		Eräpäivä Förf. dag
		Euro

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalningen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

Pääsiäisislo

Sinä vuonna kevät oli aikaisessa. Pääsiäinen osui huhtikuun puolen välin tienoille.

Aurinko paistoi kirkkaasti pilvettömältä taivaan kannelta. Vesi lorisi räystästä pitkin iloisena norona. Pellolle sulaneilla pälvillä saattoi temmeltää miltei kuivin jaloin. Pääsiäisen odotus leijui pirtissä ja pihamaalla. Mämmi kysytettiin tyhjästä sokerilaatikoista väsätyissä ropeissa, jotka oli vuorattu voipaperilla. Vasta uunista otettuina ne nököttivät sivupöydällä sulassa so-
vussa tiikerikakun kanssa. Marjaa harmitti kun äiti ei antanut näpistää laatikosta mämmiherkkua ennen pääsiäistä. Tilavan pirtin täytti mämmin, tuoreiden vehnäpitkojen ja ruisleivän tuoksu. Pääsiäinen oli joulun jälkeen kristikunnan suurin juhla. Tai oikeastaan se oli jouluaikin tärkeämpi, koska silloin Jeesus oli kuollut ristillä. Niin äiti oli kertonut. Miksi se oli kuollut, siitä Marjalla ei ollut täyttä selvyttä. Koulun uskontotunnilla oli käyty joulun ja pääsiäisen tapahtumat läpi. Mutta ne tuntuivat kaukaisilta ja ihmeellisiltä, varsinkin Betlehemin paimenet ja enkelijoukot. Pääsiäisen Getseman ja Golgata olivat kärsimyksen koskettamia paikkoja. Miksi Jumala oli antanut Jeesuksen kuolla niin kauhealla tavalla, sitä oli vaikea ymmärtää. Miten Juudas oli saattanut pettää opettajansa, vaikka oli omin silmin nähnyt Jeesuksen tekemiä parannusihmeitä.

"Mitä sinä mietit?" helähti kirkas tytön ääni ihan Marjan korvan juuressa. Elsa oli tullut pihamaalle.

Marja istui paljailla portailla heleässä auringon paisteessa. "En mitään ihmeellistä", hän vähätteli ja hyppäsi rivakasti ylös. "Mennäänkö pälville?" hän ehdotti ja mennä viiletti jo edellä riihentauspellolle. He istahtivat sammalten peittämälle kivellet, jonka aurinko oli paljastunut lumen alta. Se ei tuntunut enää kovin kylmältä. Pajun virkeät oksat työntyivät pehmein kissantassuin kivirauniosta. "Poimitaan pajunkissoja maljakkoon. Ne kestävät hyvin pääsiäiseen", Elsa ehdotti. Kohta heidän käsissään olikin uhkeat kimput tuoreita pajunoksia, joita he lähitivat viemään vedellä täytettyyn maljakkoon pirtin pöydälle.

Pitkäperjantai kului väsyttävän hitaasti. Aurinko paistoi edelleen täydeltä terältä.

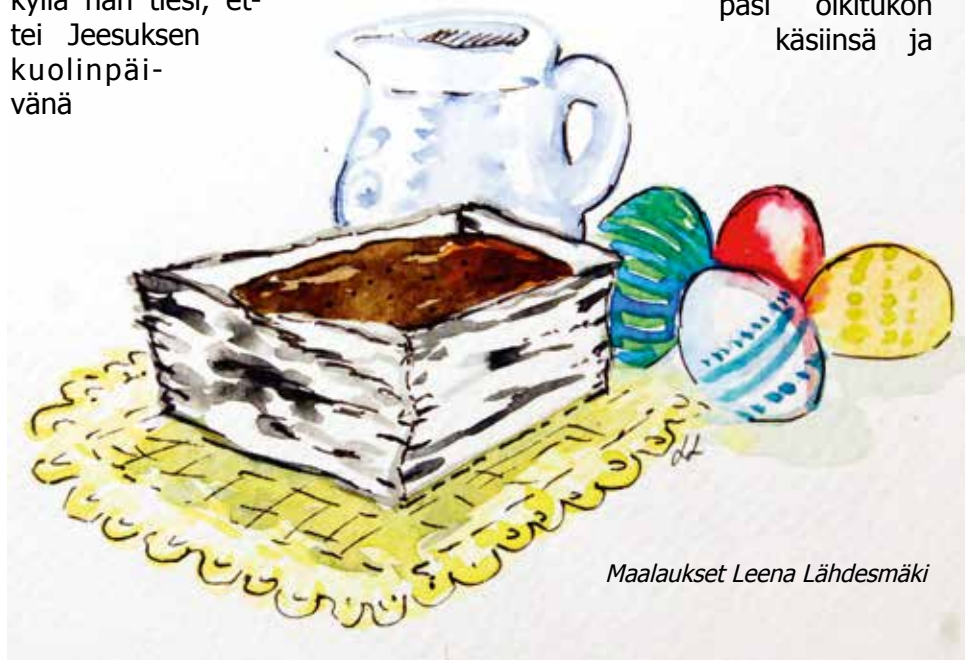
"Miksi tänään ei saa mennä kylään?" Marja marisi hellan luona puuhailevalle äidilleen. Vaikka kyllä hän tiesi, ettei Jeesuksen kuolinpäivänä

saanut mennä leikkimään ja ilakoimaan, vaan piti yrittää istua hiljaa kotona. "Ei kukaan muukaan saa mennä. Näethän, ettei Elsakaan ole tullut käymään. Koeta nyt vaikka lukea jotain", äiti ehdotti. Marja otti vastalauseita mutisten uusimman Seura-lehden käteensä. Hän oli lukenut oikeastaan sen kokonaan, mutta selaili sitä kuitenkin aikansa kuluksi.

Lankalauantain jälkeen koitti vihdoin pääsiäisaamu, kirkkaana ja toiveikkaana. Aamiaiseksi oli puuron lisäksi kananmunia. Niitä oli mukavaa värjätä vesiväreillä iloisien kirjaviksi. Lounaalla sai sitten maistaa jälkiruoaksi mämmiä. Se oli herkullista paksun kerman ja sokerin kanssa nautittuna. Marja otti toisenkin annoksen, eikä äiti torunut häntä sokerisuuksi niin kuin yleensä. Olihan pääsiäinen ja ylösousemuksen aamu.

Ruokailun jälkeen Marja pinkaisi Elsan luokse. He menivät taloryhmän pihassa olevaan isoon puimalaan, jossa oli heiniä. Puimalan katosta roikkui narukeinu, johon oli asetettu leveä lauta istuimeksi. Siellä oli muitakin pihan lapsia. Keinussa istujalle annettiin ensin hurjat vauhdit ja sitten keinujan jalvoja kohden heitettiin pieni sidottu olkilyhde. Sitä piti potkaista. Se, joka onnistui saamaan sen kiinni, sai vuorostaan mennä kiikkumaan.

Lopulta Marjakin nappasi olkitukon käsiinsä ja

Maalaukset Leena Lähdesmäki

pääsi keinumaan. Häntä hirvitti, kun vauhti ylti kovaksi. Mutta hän uhmasi pelkoaan ja usutti antamaan lisää vauhtia, vaikka päätä alkoi huimata. Onneksi Elsa sai olkilyhteen kiinni ja hän pääsi kiikusta alas. Marja tiesi, että tämän perinteisen pääsiäisleikin oli opettanut naapurissa asuva siirtolaisperhe.

"Eikö ole ihmeellistä, että koko pääsiäisviikko on ollut niin aurinkoinen?" totesi Elsa, kun he istuivat riihen ulkoseinustalla olevalla penkillä. Sisältä kuului keinujan kiljahduksia ja toisten kannustushuutoja. "Niin, kesä ei ole enää kovinkaan kaukana, jos tätä menoa jatkuu", Marja vahvisti. "Tämmöisenä päivänäköhän se Jeesus nousi haudastaan?" Elsa kysyi "Niin varmaan ja pitkänäperjantaina oli pimeää ja sateista", Marja jatkoi. "Sitäköhän varten sen piti kuolla, että se voisi nousta sitten ylös!" hän innostui arvailemaan. "Sitten me kaikki voidaan päästä taivaaseen, jos uskotaan, että se oikeasti pääsi pois haudasta", Eila tuumasi. He vaikenivat.

Oli pääsiäinen, valon ja voiton päivä. Pajunkissat kukkivat ja kevät raivasi tietä uudelle suvelle. Marja avasi pirtin raskaan oven. Kahvin ja pullan tuoksu tulvahti vastaan. Juhlan tuntu lepäsi ison pirtin lattialle levitettyissä räsymaton raidoissa ja ikkunoihin asetetuissa valkeissa

kreppipaperiverhoissa. Pääsiäisriemu valaisi pirtin hirsiseiniä, joilla auringon säteet leikkivät. Marjasta tuntui, että pääsiäinen oli ainakin yhtä tärkeä juhla kuin joulukin, ellei tärkeämpikin.

Anneli Lähdesmäki

Tyhjä hauta

Sunnuntaiaamu oli juuri valkenemassa. Kolme naista Magdalan Maria, Salome ja toinen Maria, olivat menossa ystävänsä Jeesuksen haudalle mukanaan tuoksuöljyä, jolla he aikoivat voidella Jeesuksen ruumiin.

Naiset muistelivat menneiden päivien tapahtumia. Jeesus oli puhunut ystävilleen siitä, kuinka hän kuolee, antaa henkensä kaikkien ihmisten puolesta. Jeesus oli kertonut myös sen, että kolmantena päivänä Jumala herättää hänet kuolleista. Tuo kaikki oli naisten mielestä ollut niin outoa puhetta, etteivät he olleet silloin sitä ymmärtäneet. Mutta sitten oli käynyt niin, että syötyään ystäviensä kanssa aterian, Jeesus oli vangittu ja hänet oli tuomittu kuolemaan. Perjantaina Jeesus oli kuollut ristillä.

Miksi Jeesuksen piti kuolla, eihän hän ollut tehnyt kenellekään mitään pahaa? Päinvastoin, hän oli aina auttanut ihmisiä, ruokkinut nälkäisiä ja parantanut sairaita. Jeesus oli aina ollut hyvä kaikille. Tätä naiset nyt miettivät matkalla Jeesuksen haudalle.

Haudalle saavuttuaan naiset huomasivat, kuinka haudan suulla, ovena ollut iso kivi oli vieritetty syrjään. Kuka ihme tuollaisen järkäleen jaksaa liikuttaa paikaltaan? Onko joku varastanut Jeesuksen ruumiin? Mitä on tapahtunut? Yhtäkkiä naiset huomasivat enkelin, joka puhui

naisille. "Tiedän että te etsitte Jeesusta. Ei hän ole enää täällä. Jumala on herättänyt hänet kuolleista. Jumala on voittanut kuoleman. Jumalan voima on suurempi kuin pimeän ja kuoleman voima. Menkää ja kertokaa tästä kaikille Jeesuksen ystäville, hauta on tyhjä, Jeesus elää!"

Naiset juoksivat kertomaan kaikille Jeesuksen ystäville iloista uutista; Jumala on herättänyt Jeesuksen, Jeesus elää!

Jeesus on meidänkin kanssamme yhä tänäkin päivänä. Hän lupasi ystävilleen, missä kaksi tai kolme kokoontuu Hänen nimessään, siellä hän aina on. Jeesus on meidän keskellämme joka päivä, auttaen, suojellen ja huolta pitäen. Emme ole koskaan yksin, sillä Jeesus lupasi: "Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."

Mukavaa ja siunattua pääsiäisen aikaa!

Virve Myllyaho
Lastenohjaaja
Alavuden seurakunta/
Töysän alue

Näin teet kuvassa olevan asettelman.

Tarvikkeet:

- laakea vati tai ison ruukun aluslautanen
- savinen pieni kukkaruukku
- multaa
- rairuohon siemeniä
- pieniä kiviä sekä isompi kivi
- oksia ja lankaa ristien valmistukseen
- enkeli

Asettele kukkaruukku vadin pohjalle syrjälleen ja öysää ruukun päälle sekä vieruksille multaa. Jätä ruukun etuosa tyhjäksi. Ripottele mullan päälle rairuohon siemeniä. Kastele siemenet. Peitä siemenet ja multa esim. tuorekelmumuovilla siemenien itämisen nopeuttamiseksi.

Katko oksista sopivan mittaisia pätkiä, joista voit sitoa narulla 3 ristiä. Asettele ristit multaan, kun rairuoho alkaa kasvamaan.

Lisää haudan suulle sekä etualalle pieniä kiviä. Lisää vielä haudan suulle iso kivi.

Asettele ison kiven vierelle enkelikoriste. Huom! Sivulla 30 askarrellaan enkeli.

Pääsiäismuna + tipu

OHJE: Piirrä kaavojen mukaan ensin muna ja leikkaa irti saksilla kartongista. Koristele muna haluamallasi tavalla. **Kaava 1.**

Leikkaa muna kahteen osaan saksilla, munan keskeltä.

Piirrä ja leikkaa irti saksilla keltaisesta kartongista pääsiäistipun vartalo ja liimaa suorasta sivusta kiinni munan alaosan reunaan. **Kaava 2.**

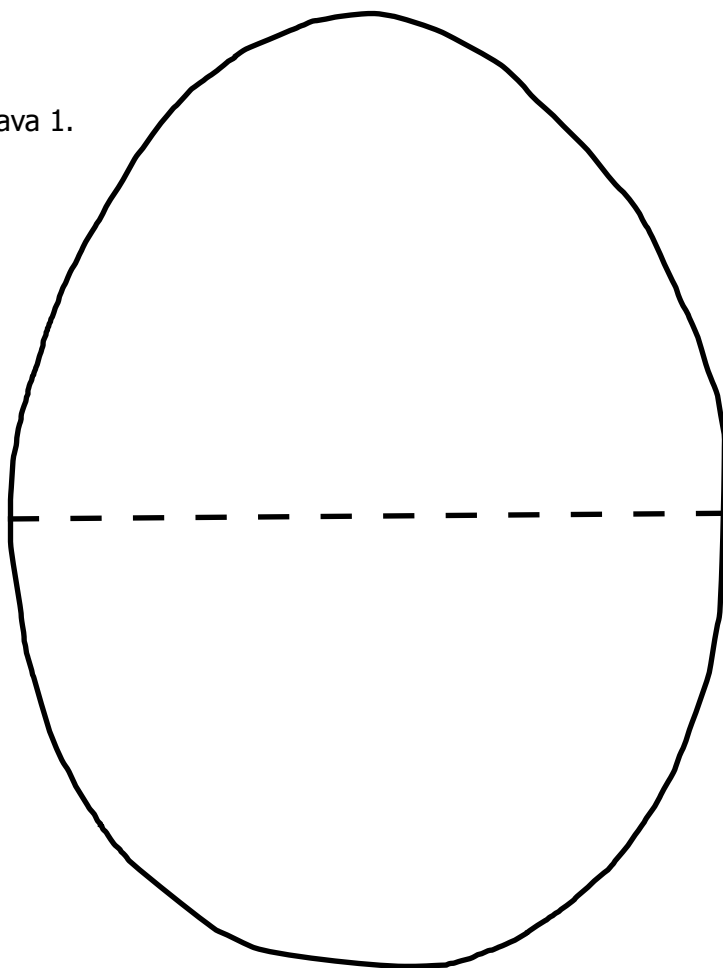
Piirrä ja leikkaa irti saksilla punaisesta kartongista helttä ja liimaa pääsiäistipun vartaloon kiinni oikealle sivulle. **Kaava 3.**

Piirrä ja leikkaa irti saksilla keltaisesta kartongista ympyrä eli tipun pyöreä pää ja liimaa punaisen kartongin päälle. **Kaava 4.**

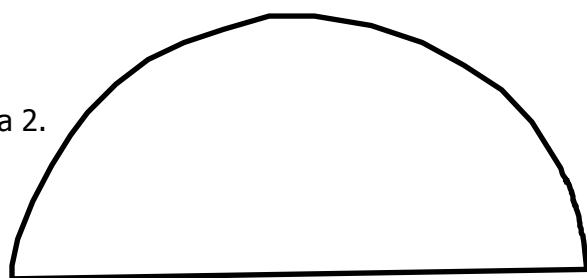
Piirrä pääsiäistipulle kasvot ja voit oranssista kartongista tehdä tipulle nokan.

Laita munat päällekkäin ja tee vasempaan reunaan reikä. Kiinnitä haaraniitillä munan yläosa munan alaosaan kiinni tekemästäsi reiästä. Näin voit aukaista munan ja pääsiäistipu tulee näkyviin.

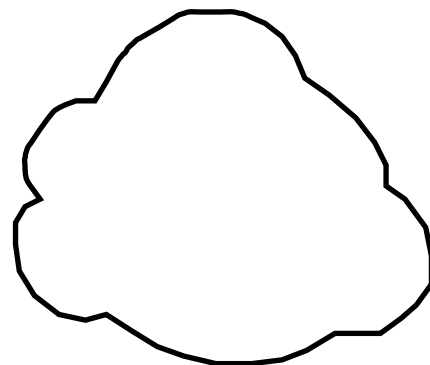
Kaava 1.

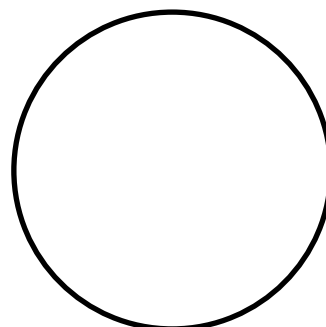
Kaava 2.

Kaava 3.

Kaava 4.

Pääsiäisajan ruokiin kuuluu perinteisesti kananmunat. Muna on myös uudelleen syntymän symboli.

Hyvää pääsiäistä ja askartelun iloa. Toivottaa lastenhoitaja Leena Pohjavaara, Jalasjärvi

Pääsiäiskortti

Voit askarrella myös pääsiäiskortin, aiheena Jeesuksen hauta.

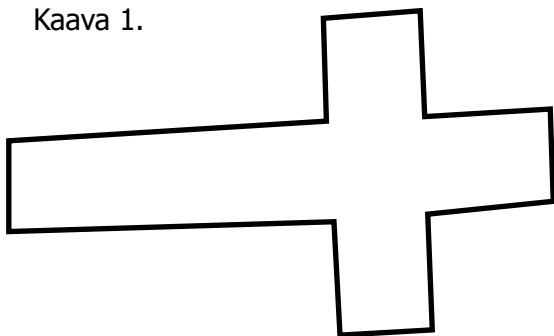
Leikkaa korttiin risti kartongista saksilla. **Kaava 1.**

Vihreä puska. **Kaava 2.** Jeesuksen hauta. **Kaava 3.**

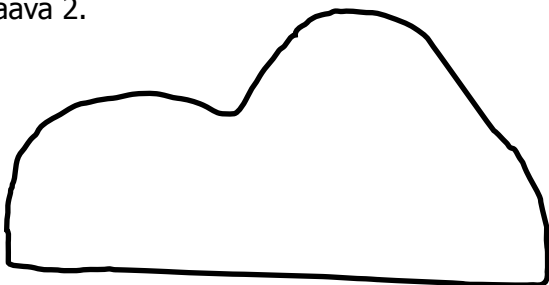
Leikkaa korttiin keltaisesta kartongista taivaalta tulevia valonsäteitä. **Kaava 4.**

Voit koristella kortin haluamallasi tavalla, esim. hileellä, kiiltokuvaenkelillä tai itsepiirretyllä enkelillä.

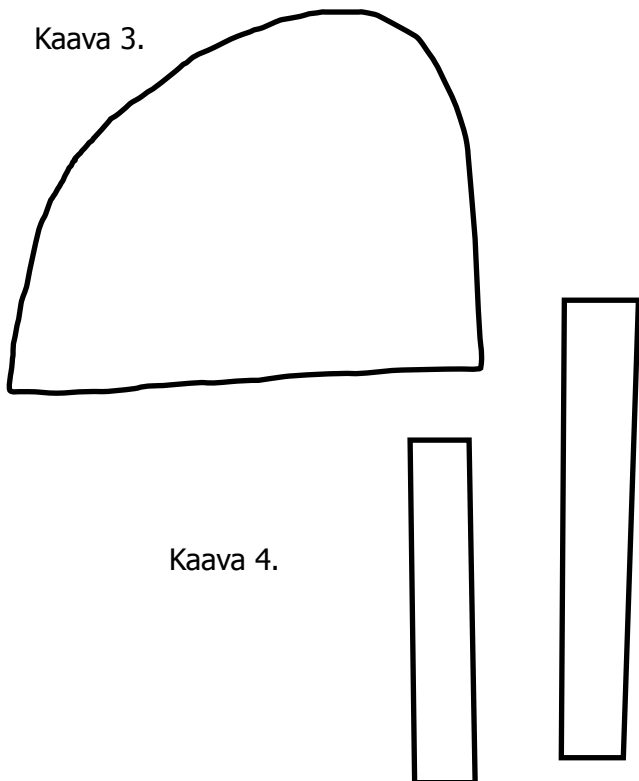
Kaava 1.

Kaava 2.

Kaava 3.

Kaava 4.

Kaikenikäisten Aarrearkku-leiri isovanhemmille ja lapsenlapsille

Karstulan Ev. Opistolla 27.-29.6.2017

Leirillä mukana ELYstä mm. Satu Kivisaari, Pirjo ja Sakari "Saku-vaari" Nurmesviita sekä Pekka Knuutti opistolta. Nuoria isosina.

**Tulevana kesänä leirin teemana on
"Kaste kantaa".**

Leirillä etsitään yhdessä aarretta, seikkaillaan ja retkeillään. Kauniin Päälinjärven rannalla on mahdollisuus kalastukseen, melontaan sekä uimiseen. Välillä leikitään, askarrellaan ja geokätköillä. Yhdessä isovanhemmat ja lapsenlapset voivat hiljentyä hartaushetkissä sekä osallistua Aarrearkku-messuun Karstulan kirkossa. Leirin Aarrearkku-tuokioissa Saku-vaari piirtää ja kertoo Raamatun kertomuksia.

Hinta: aikuinen 110 €, 6-12v. 90 €, alle 6v. 70 €, sisälennot 10 % kurssin hinnasta. Hinta sisältää majoituksen linavaatteineen ti-to, leiriohjelman ja materiaalit sekä ruokailut ja saunomiset.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen:

Satu Kivisaari, aluesihtööri Ely
satu.kivisaari@evangeliset.net tai p. 050 563 6079
Karstulan Evankelinen Opisto
kansanopisto@keokarstula.fi tai p. 014 5252 200

Ilmoittautumiset 9.6.2017 mennessä.

Evankeliset kesäjuhlat Elimäellä 9.-11.6.2017

Juhlapaikkana on Elimäen kaunis puukirkko, joka on rakennettu alun perin pitkäkirkoksi 1638. Nykyisen ristinmuotonsa se on saanut 1678. Kirkko on Suomen vanhin toiminnassa oleva puinen ristikirkko. Ruokailut ja oheisohjelmat löytyvät tien toiselta puolelta, seurakuntakeskuksesta.

Perjantai 9.6.

klo 16 Talkoolaisten kahvit ja infotilaisuus

klo 18 Hiljaisuutta ja mielenrauhaa
kirkonkylän raitilla. Vaellus, hartautta luonnossa, Kirsi Hämäläinen

klo 19 Iltakirkko,
saarna piispa Seppo Häkkinen,
liturgia Kirsi Hämäläinen,
kanttori Karel Köllö

klo 20 Iltatulet piispan seurassa,
makkaranpaistoa ja kahvia laavulla

Lauantai 10.6.

klo 12-14 Kasvattajan voimavarat,
seminaari kaikenikäisille kasvattajille,
lapsiperheille ja isovanhemmille,
Marjatta Kaartinen
- Terveiset Viron kirkon Tarton
perhekeskuksesta, Lea Saar
- Lastenhoito tilaisuuden ajan

klo 14-15 ruoka

klo 15 Hoitava sana, raamattuopetus,
Päivi Erkkilä ja Erja Kalpio

klo 16 kahvit

klo 16.30 Hoitava laulu
- yhteislaulutilaisuus,
juontaa Pekka Kiviranta
- Puhe Päivi Sipponen, runoja

klo 18 Siionin kannel iltamessu,
liturgi Laura Kalenius,
saarna Seppo Suokunnas,
kanttori Karel Köllö.
Messun jälkeen jatkot sisäpihalla,
laulua, yhdessäoloa, iltapalaa

Lasten ohjelma la 10.6.

klo 12-14 lastenhoito
seminaarin ajan

klo 15-17 ohjelmaa
lasten kerhotilassa

Kirkon osoite on
Vanhamaantie 16,
47200 Elimäki.

Sunnuntai 11.6.

klo 9 Aamurukous srk-keskuksen pikkusalissa,
Marjatta Kurki ja Kirsi Hämäläinen,
lauluja ja rukousta

klo 10 Karjalaisen kansan messu,
liturgi Kirsi Hämäläinen,
saarna Antero Rasilainen,
kanttori Karel Kõllo, Vokki-yhtye,
Elimäen ja Kymin kirkkokuorot
- Pyhäkoulu messun aikana lastenteltassa

Ruoka, karjalainen pitopöytä

klo 13 Pääjuhla,
raamattuopetus Pekka Kiviranta,
puhe Jaakko Mikkola, Kalevi Lyyra,
Tuula Sääksi, Kirsi Hämäläinen

Päätöskahvit

Lasten ohjelma su 11.6.

klo 10 (messun aikana) **pyhäkoulu**
kirkon ulkopuolella teltassa

klo 13 lapsille omaa ohjelmaa
pääjuhlan aikana

Mukana Elina Vaittinen ja lapset

Teltoissa kirkon ja seurakunta-keskuksen edustalla:

- kahvipisteitä
- myyntipisteitä
- lähetysnäyttely

Lähetysteltassa juhlien ajan
Raili Mäkitalo 70v. juhlien merkeissä.

Pe-Su 9.-11.6. Retki Pohjanmaalta Elimäen kesäjuhlille

Linja-autoreitti: Kurikka-Seinäjoki-Lapua-Alavus-Virrat-Tampere-Lahti-Elimäki. Majoittautuminen Kuusankoskella, Hotelli Sommelossa. Lähtö pe-aamusta. Aikataulu ja retken hinta tarkentuvat lähempänä ajankohtaa.

Lisätietoa ja ilmoittautumiset 29.5. mennessä Sadulle p. 050 5636079.

Majoitusvaraukset suoraan hotelleihin:

- Kouvola, Sokos hotelli Vaakuna, p. 020 1234 651
- Kouvola, Cumulus hotelli p. 0200 48123
- Kuusankoski, hotelli Sommelo p. 05 740 701
- Lapinjärvi, Hanhi-hotelli p. 019 610 870

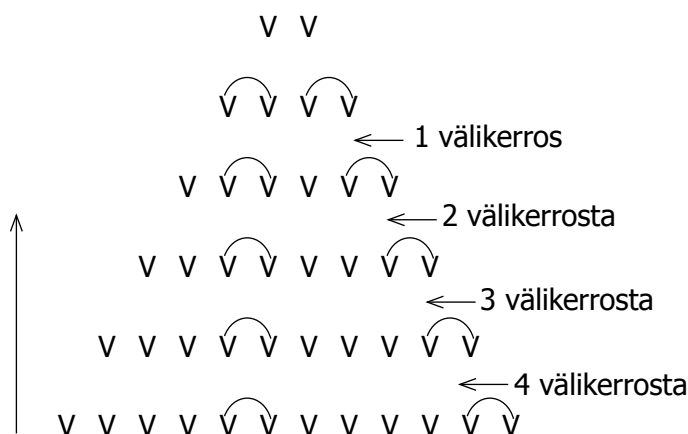
Ely-sukka

Luo vihreällä langalla 57 silmukkaa. Jaa ne puikoille seuraavasti: 14-14-15-14. Neulo 2 oikein, 2 nurin, paitsi sillä puikolla, jolla on 15 silmukkaa, aina oikein. Kun on 15 kerrosta, vaihda väriä. Jatka varren pituudeksi n. 25 cm.

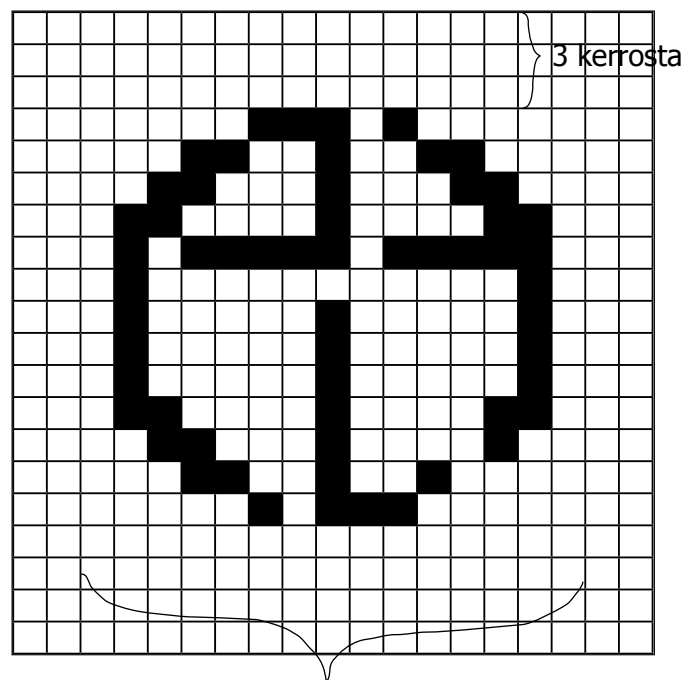
Kun alat neulomaan kantapäättä, jaa silmukat uudelleen. Kummallekin kantapuikolle tulee 14 silmukkaa. Ota oikein neulotulta puikolta 7 ja viereiseltä 7 silmukkaa. 8 oikein neulottua silmukkaa jää rintapuikolle. Näin silmukat ovat tämän jaon jälkeen: 14-14 (kantap.) – 15-14 (rintap.). Uusi jako siksi, että kuvio saadaan säären ulkosivulle. Neulo kantapää. Poimituasi silmukat kannan sivuista, kavenna kiilakavennuksena joka toisella kerroksella niin monta kertaa, että terän puikoille jää 12 (13) silmukkaa.

Kärkeen kiilakavennus:

Kavennetaan puikon alussa ja keskellä. Välikerroksia aina kavennusten väliin jäävien silmukoiden määrä.

Ely-sukat tulivat tutuksi Alavuden kesäjuhlien yhteydessä. Alavutelainen Airi Hanhiniemi suunnitteli sukkien mallin, ja niinpä Alavudella käynnistyi sukkaprojekti keväällä 2014 ELYn työn hyväksi. Sukat ovat lämmittäneet monen mieltä ja jalkoja. Samalla sukkien antaja on voinut kertoa Elyn toiminnasta ja siitä, mikä ELYn tärkein tehtävä on – viedä armon ja ilon evankeliumia eteenpäin. Olemme käynnistäneet uudelleen tämän sukkaprojektin. Tällä kertaa sukat ovat osa tämän vuoden jäsenkampanjaa. Jos innostut Elysuikkien kutomisesta ELYn toiminnan hyväksi, niin ei muuta kuin "puikot heilumaan". Lisäohjeita saat alueesi työntekijöiltä.

Ely-sukan malli ja ohje: Airi Hanhiniemi, Alavus

15 silmukkaa

"Kaikki saavat tulla, armoa omistamaan"

Tampereen vuosijuhlassa 25.3.2017 käynnistettiin virallisesti ELYn jäsenkampanja 2017-2018 - "Kaikki saavat tulla, armoa omistamaan". Kuluvan vuoden aikana pyrimme saamaan jäsenkampanjalla mukaan uusia jäseniä yhdistyksemme toimintaan, armon ja ilon evankeliumin äärelle. Vuoden aikana jäsenkampanjaa pidetään esillä erilaisissa tilaisuuksissa ja samalla kerrotaan ELYn kotimaantyöstä sekä lähetystyöstä. Uusi jäsenkampanjaesite sisältää liittymisilmoituksen sekä rohkaisee meitä jokaista viemään hyvää sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta eteenpäin. Esitteestä voi löytää oman tavan toimia ja palvelaa yhdistyksessämme, mutta samalla siinä rohkaistaan meitä yhdessäoloon, lepoon

ja rauhaan Jeesuksen seurassa. Jokainen uusi jäsen on tervetullut omana itsenään armon evankeliumin äärelle. Uudet jäsenet saavat postitse kutsun oman alueensa ELYn tilaisuuteen tervetuloa-kirjeen mukana. Tilaisuudessa, johon uusi jäsen on kutsuttu, hän saa valita tervetulo-lahjansa. Tämä lahja on osa tämän vuoden jäsenkampanjaa. Voit rohkeasti kertoa ihmisille ELYn toiminnasta ja kutsua mukaan!

"Kaikki saavat tulla, armoa omistamaan. Kaikki saavat jatkaa, kulkuaan nyt iloiten. Herra kanssamme käy samaa matkaa, Hän oppaamme on ikuinen."
SK 116

< Liisa Sunden Seinäjoelta on yksi jäsenkampanjavuoden elysukkien kutoja. Lähde sinäkin kutomaan sukkia uusille jäsenillemme!

> ELYn uudet jäsenet lappajärveläiset Kaija Tastula-Lamminen ja Alpo Lamminen saivat kutsun Lappajärvellä järjestettyyn Elyn kirkkopyhään. Päivätalaisuudessa tuoreet jäsenet saivat valita tervetulo-lahjansa.

Kuvat Satu Kivisaari

Uusi jäsen

Anna-Maria Keski-Antila, 23v.

Hei!

Minut pyydettiin viime syksynä ELYn tulevaisuuden työryhmään ja lähdin heti innolla mukaan. Tänä keväänä olen liittynyt ELYn jäseneksi. Tulevaisuuden työryhmässä kehitelimme nuorille **ElyCafé** -toimintaa, jonka olemme nyt aloittaneet täällä Etelä-Pohjanmaalla. ElyCafé-illoissa jutellaan nuorten asioista. Joskus meillä on tietty aihe valmiina esim. rippikoulu tai lähetystyö tai jotain muuta nuoria kiinnostavaa. Illassa voidaan pelailla lautapelejä, napostella nyyttäreitä ja ideoida vaihtokappaleita ja matkoja. Illan aikana on myös rukoushetki. Olemme kokoontuneet kodeissa. Olemme mainostaneet tapahtumia sosiaalisessa mediassa facebookin ja instagramin kautta. Hyvä tapa on jakaa ElyCafé-mainosta sosiaalisen medi-

an kautta tai antamalla esitteen jollekin nuorelle ja samalla kutsua henkilökohtaisesti mukaan. Toivon, että tämä nuorten toiminta voisi levitä myös muualle päin Suomea ja mielelläni otan vastaan hyviä ideoita ja vinkkejä nuorten toiminnan kehittämiseen.

Seuraavaa ElyCafé -iltaa vietetään lauantaina 8.4. Sofian kotona Lapualla. Lisätietoja ja ajo-ohjeita saa Anna-Marialta p. 040 732 6273. Nuorten ElyCafé -toiminta on mukana myös **Kauhajoen Evankelisella Opistolla** tänä keväänä alkavissa **Hyvässä seurassa** -illoissa, joista lisää tapahtumakalenterissa.

Voit seurata Elynuorten toimintaa ja tiedotuksia instagramissa: [@elynuoret](https://www.instagram.com/elynuoret)

Anna-Maria valitsi uuden jäsenen lahjana värikkäät ELY-sukat. "Nämä lämmittävät mieltä ja varpaista, kiitos paljon", Anna-Maria.

ElyCafé

ElyCafé on nyyttäreillä maustettu, rento ja hauska ilta, jossa jutustelemme nuorten asioista maan ja taivaan väliltä.

Yhdessä voimme suunnitella retkiä ja matkoja sekä ideoida Elynuorten toimintaa kotimaassa. Samalla saamme kuulla ELYn lähetystyöstä maailmalla. Hyvän seuran ja herkullisten tarjoilujen lisäksi tarjoamme mahdollisuuden rukoukseen.

Illan vetäjinä ovat Anna-Maria ja Sofia. Tervetuloa viettämään aikaa hyvässä seurassa!

Ota yhteyttä somessa: [@elynuoret](https://www.instagram.com/elynuoret)

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry
www.evankeliset.net

Hyvässä seurassa

Hyvässä seurassa -illat pyritään rakentamaan niin, että siellä vierailijakin viihtyy, oli sitten minkä ikäinen tahansa. Kahvikupposen äärellä vaihdetaan kuulumiset ja tutustutaan myös uusiin ihmisiin. Nuorten ElyCafé on mukana tarjoilujen järjestämisessä sekä iltojen suunnittelussa ja toteutuksessa. Jokaisella illalla on oma, Raamatun sanasta nouseva teemansa, jonka sisältöön paneudutaan yhdessä. Vastuu illan toteutuksesta on ELYn työntekijöillä ja vastuunkantajilla. Musiikki ja laulut kuuluvat illan sisältöön, jonne voi tuoda mukaan omaa osaamistaan. Nuorten ElyCafé -toiminnan kantavana voimana on ollut rukous, joka tarjoaa Hyvässä seurassa -illoissa mahdollisuuden esirukouspalveluun.

Hyvässä seurassa olivat myös opetuslapset kulkiessaan Jeesuksen matkassa. Jeesus kutsui tavallisia ihmisiä arjen keskeltä levähtämään ja ammentamaan voimaa elämän lähteestä: *”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat, minä annan teille levon.”* (Matt.11: 28) Mekin pääsemme ja kelpaamme hyvään seuraan!

Hyvässä seurassa -illat kutsuvat meitä Jumalan Sanan äärelle, missä saamme levähtää Jeesuksen ja toinen toistemme seurassa ammentaen voimaa arkeemme. Jumalan Sanassa ja rukouksessa kohtaamme Kristuksen, joka on avannut meille tien Jumalan lapsuteen ja aina taivaan kotiin asti.

On turvallista kulkea elämän matkaa eteenpäin Kristuksen opetuslapsina luottaen Jumalan rakkauteen ja huolenpitoon.

Ensimmäinen Hyvässä seurassa -ilta Kauhajoen Evankelisella Opistolla huhtikuussa ja sen jälkeen noin kerran kuukaudessa.

Satu Kivisaari

LIITY JÄSENEKSI

☐ Haluan liittyä jäseneksi

Nimi: _____

Osoite: _____

Sähköposti: _____

Puh: _____

Kotiseurakunta: _____

Syntymäaika: _____

Ammatti: _____

Jäsenmaksu on vuosina 2017-2018 20 €/hlö, 18-30v 10 €/hlö. Jäsenmaksuun sisältyy mm. kuusi kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti Elysanomat.

Hallitus hyväksyy uudet jäsenet (kokouksia 4-6 vuodessa).

Hakemus lähetetään:
Evankelinen lähetysyhdistys
- ELY ry / Hallitus,
Kokkolantie 12,
43500 KARSTULA

Armoa ja iloa ihmisille
Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Huhtikuussa

Ti 11.4.

- **Lapua**, Tiistenjoen kirkko, Lauaen Pääsiäiseen klo 10. Tiistenjoen koululaiset ja opettajat, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, Sofia Kivisaari.

- **Jalasjärvi**, kirkko, Hiljaisen viikon iltakirkko klo 19, Aulis Harju, Artos-kvartetti.

- **Evijärvi**, Hiljaisen viikon iltakirkko klo 19, Matti Aho.

Ke 12.4.

- **Alahärmä, Hakolan ja Voltin** koulu, Laua kanssain -tilaisuus Hakola klo 9 ja Voltti klo 11.30. Satu Kivisaari

- **Sulkava**, Rukousilta klo 18.

- **Alahärmä**, kirkko, Laua kanssain -laulu ja runoilta, pääsiäisen lauluja ja virsiä klo 19. Heikki Väkiparta, Satu Kivisaari, runoryhmä.

To 13.4. Alahärmä, kirkko, Laua kanssain -tilaisuus klo 11.30. Jaakko Linko, Satu Kivisaari, kirkonkylän koululaiset ja opettajat.

Pitkäperjantai 14.4.

- **Hamina, Kannusjärvi**, koulu (Keskikyläntie 233), Maakirkko ja ristinjuhla klo 10 alk., liturgia Ville Holopainen, saarna Antero Rasilainen, kanttori Kai Huopainen. Ristinjuhla, Holopainen, Huopainen, Rasilainen.

- **Seinäjoki**, srk, Ristinjuhla klo 14. Puhujina Liisa Rantala, Pekka Kiviranta, kanttori Anu Vuorenmaa, HY-kuoro johtaa Martti Hemminki, juonto Salme Rinta-Komsi.

Pääsiäispäivä su 16.4. Sulkava, srk-talo, Perinnepäivä klo 10. Tehdään ruokaa yhdessä ja pidetään seurat. Ely ja Sulkavan srk.

Ma 17.4. (2. pääsiäispäivä)

- **Kouvola, Myllykoski**, kirkko (Myllykoskentie 5), Elyn kirkkopyhä klo 10 alk., liturgia Eija Murto, saarna Antero Rasilainen, kanttori Risto Eskola. Siionin Kannel-lauluseurat, Eskola, Murto, Rasilainen.

- **Kokkola**, Kaarlelan srk-koti Martta-sali (Kruunupyöntie 3), Elyn Keski-Pohjanmaan alueen pääsiäisseurat klo 14. Anneli ja Kari Lähdesmäki, kanttori Janne Salmela, srkn työntekijä.

- **Savonlinna, Säämingin** srk-talo, Israelilta klo 18. Erja Kalpio

Ti 18.4.

- **Juva**, srk-talo, Raamattuluento klo 18. Erja Kalpio

- **Salo**, srk-talo (Torikatu 8), Siionin Kannel-seurat klo 18. Pekka Kiviranta, kanttori Pirjo Lahti.

To 20.4.

- **Kauhajoki**, srk-keskus, Siionin Kannel-seurat klo 13. Pekka Kiviranta kertomassa Lina Sandellin lauluista ja elämästä, Ilkka Tuikkala.

- **Sulkava**, srk-talo, Raamattuluento klo 18.30. Erja Kalpio

La 22.4. Lapua, Alajoentie 52, Alli Antilan 95-vuotisseurat Esa Antilassa klo 15. Muistamiset voi ohjata Evankelisen lähetysyhdistyksen tilille FI2851140220034369 ja viestiksi Alli 95. Tervetuloa

Su 23.4. Lappeenranta, Lappeen kirkko, Elyn kirkkopyhä klo 10, saarna Erja Kalpio.

Ilmoita

järjestettävistä tapahtumista Elyn toimistoon yhteistä lehteä ja Elyn kotisivujen tapahtumakalenteria varten

ely@evankeliset.net tai

p. 040 415 9416 (myös tekstiviestein)

Huom!

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomat-lehteen 11.5.2017 mennessä, kiitos.

Ma 24.4.

- **Kurikka**, srk-keskus, Siionin Kannel-seurat klo 13. Pekka Kiviranta, raamattuhetki aiheesta "Uskon neljä tukipilaria", Sirpa Keski-Antila. Kevät- ja sisäkukkavaihtajaiset srk-talon aulassa alk. klo 11.30.

- **Kouvola**, srk-keskus, Martta-sali, Lähetyspiiri klo 14. Marjatta Kurki

Ti 25.4. Alavus, srk-talo (Kirkkotie 7), Seurat klo 13. "Uskon neljä tukipilaria", Pekka Kiviranta, Rauno Harjunpää, Satu Kivisaari, kanttori.

"Kaikille Jeesus armon toi."

Kiitos kaikille, jotka olitte mukana ja juhlistitte syntymäpäiväseuran. Teitte juhlasta juhlan. Kiitokset kukista, korteista, kolehdista sekä Evankelisen lähetysyhdistyksen tilille lähettäneille. Elyn kotimaantyölle ja lähetystyölle kertyi yhteensä 2.894,95 €. Kiitos myös kaikille muuten muistaneille. Kiitos Taivaalliselle Isälle armostaan ja rakkautestaan.

Armon varassa on hyvä jatkaa.

Kiittäen Salme Rinta-Komsi.

To 27.4. Kauhajoki, Ev. Opisto, Hyvässä seurassa -ilta klo 18. Pekka Kiviranta - aiheena "lähimmäinen", musiikki Aino Siljamäki.

Pe 28.4. Lapua, srk-talon alakerta, Elyn ja KRSn myyjäiset klo 17. Myynnissä munkkia ja simaa ym. leivonnaisia. Vappuseurat klo 18, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari.

Su 30.4.

- **Pieksämäki,** Vanha kirkko, Elyn kirkkopyhä, messu klo 10, saarna Erja Kalpio.

- **Valkeala,** kirkko (Kalevantie 14), Elyn kirkkopyhä klo 10 alk., saarna Antero Rasilainen. Siionin Kannel-lauluseurat.

- **Virrat,** kirkko, Elyn kirkkopyhä klo 10, saarna Satu Kivisaari, lit. Hannu Haukkala, Seinäjärven kuoro. Seurat

Toukokuussa

Ti 2.5. Riihimäki, nev.huone 3 kr (Temppelinkatu 9 A), Siionin Kannel-seurat klo 18. Ulla Kuisma

Su 4.5. Lapua, Kauhajärvi srk-koti (Kauhajärventie 215), Kevätseurat klo 18.30. Ulla Latomäki, Liisi Saarimaa, Satu Kivisaari, Sari Kaidesoja. Kevätlauluja laulattaa Kimmo Niskala kitarasäestyksellä.

Pe-Su 5.-7.5. Ruokolahti, Jaakkiman opisto, Heprealaisten tanssien kurssi, Raamattuluennot Erja Kalpio.

Su 7.5. Karstula, kirkko, Elyn kirkkopyhä klo 10 alk., saarna Pekka Kiviranta, Seppo Tiainen. Seurat

Ti 9.5. Jalasjärvi, srk-talo, Elyn ja HYN yhteiset seurat klo 18, Sirpa Keski-Antila.

Ke 10.5. Lehtimäki, srk-talo (Matkatie 1), Kevätseurat klo 18. Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, Ann-Mari Häggman-Niemi.

To 11.5.

- **Kauhajoki,** srk-keskus, Siionin Kannel-seurat klo 13. Sirpa Keski-Antila, Ilkka Tuikkala.

- **Kauhajoki, Ev. Opisto,** Hyvässä seurassa -ilta klo 18. Satu Kivisaari - aiheena "rukous", musiikki Sirpa Keski-Antila. ElyCafé -toiminnasta kertomassa Anna-Maria Keski-Antila ja Sofia Kivisaari.

- **Sulkava,** srk-talo, Raamattuluento klo 18.30. Erja Kalpio

Ti 16.5. Juva, srk-talo, Raamattuluento klo 18. Erja Kalpio

To 18.5.

- **Koskenkorva,** srk-talo, Kesä taas palajaa -lauluseurat klo 18, Lakeuden laulusiskot, kanttori Sinikka Pekkanen, Sirpa Keski-Antila.

- **Savonlinna,** Vapaaseurakunta, Israelilta klo 19. Erja Kalpio

Su 21.5.

- **Puumala,** kirkko, Elyn kirkkopyhä klo 10 alk. Erja Kalpio toimittaa messun ja sen jälkeen kirkkokahvitilaisuuden.

- **Lohtaja,** pappila, Seurat klo 13, Ulla Latomäki, Gospel-kuoro, juonto Satu Kivisaari. Tarjolla ja myynnissä mm. grillattua siikaa. Retki Etelä-Pohjanmaalta Lohtajalle, ilmoittaudu Sadulle p. 050 563 6079.

Ma 22.5. Seinäjoki, srk-keskus (Koulukatu 24), Pohjanmaan tiimin kokous klo 11.

Ti 23.5. Laihia, meijeri, Kevätseurat klo 18. Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila, Keijo Niemelä, pappi, kanttori.

To 25.5. Ilmajoki, Myllylampi (Lahdentie 152), Helatorstain seurat klo 18. Risto-Pekka Alhainen, Satu Kivisaari, Elyset (kuoron harjoitukset klo 16).

La 27.5. Salo, Pertteli (Somerontie 715), Mökkiseurat Ulla Virtaperkon mökillä klo 16. Aluekappalainen Martti Santakari, kanttori Pentti Virtaperko. Kyytitarpeissa yhteys p. 040 765 8749/Hilkka.

Katso päivitettyt tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

Su 28.5.

- **Lappeenranta,** Metodistisrk klo 11, Erja Kalpio.

- **Kouvola, Käpylän** kirkko, Elyn kirkkopyhä klo 13, saarna Antero Rasilainen, lit. Mikko Wirtanen.

- **Seinäjoki, Törnävän** kirkko, Siionin Kannel -messu klo 18, saarna Sointu-Sisko Parviainen, lit. Liisa Rantala, kanttori Lea Salumae, Lakeuskvartetti, laulu - Paavo Kujala.

Ti 30.5. Alavus, srk-talo (Kirkkotie 7), Kevätlaulajaiset klo 18.30. Satu Kivisaari, runoja Lea Peltomäki, kanttori, kirkkokuoro, laulua Terttu Ala-Heikkilä ja Maj-Len Tång-Muumäki.

Kesäkuussa

Ti 6.6. Kurikka, tapulinnurkka, Elyn toripäivä klo 10-14.

Ke 7.6. Kurikka, Kesäkirkko klo 19. Satu Kivisaari, Sirpa Keski-Antila.

To 8.6. Ilmajoki, Myllylampi (Lahdentie 152), Retkipäivä Myllylammelle klo 12-17. Yhteislähtö Kurikan Kanttuurin pihasta. Sirpa Keski-Antila

Pe-Su 9.-11.6. Evankeliset kesäjuhlat Elimäellä. Ks. lisää s. 32.

To 15.6. Lapua, Lauluseurat Kaija ja Veli Toijalla klo 18. Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, srkn pappi.

Pe 16.6. Alahärmä, Ruskoranta (Haaruskankaantie 198 A), Isovanhempien lapsenlapsipäivä klo 10-15. Jaakko Linko, Anne Välimäki, Satu Kivisaari, Kauhavan seudun Ely-ystävät.

La 24.6. (Juhannuspäivä) Tohmajärvi, Juhannusjuhla klo 11, saarna Erja Kalpio.

50. Sulkavan Suursoudut 6.-9.7.2017.
Elyn joukkue mukana souduissa.

Kaikille avoimet soutuseurat Sulkavan seurakuntatalossa 5.7. klo 18.

Tunnetko kurjuutta?

*Vaikka sull' ois mieli nurja,
vaikka muutenkin oot kurja,
älä siitä lannistu.*

*Sullakin on paimen hyvä,
hällä armonlähde syvä,
joka sinut parantaa,
parantaa ja puhdistaa.*

*Astu armonlähteen luokse,
siitä virtaa sinun vuokses
pyhä veri Jeesuksen.
Siinä puhdistut sä aivan,
koska pyhä veri Jeesuksen
poisti synnit syyllisen,
lahjaks antoi autuuden.*

*Vaikka tunnet kurjuutesi,
usko, Jeesus sinut puhtaaks pesi
elämäsi aamussa.
Siinä Isä, Poika, Henki pyhä,
sinut kastoi, siksi yhä,
olet lapsi kuninkaan,
hän ei luovu liitostaan.*

*Siksi laula riemumielin,
kiitä Herraa sydän, kieli,
kunniaksi Jeesuksen.
Hän sun nostaa,
Hän sun kantaa halki elämän.
Kun sun voimas väheneepi,
Hänen voima enenee,
kantaa kotiin iäiseen.*

Eeva Mäki